Jurnalul Oficial C 183

al Uniunii Europene

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 57

14 iunie 2014

Cuprins

I *Rezoluții, recomandări şi avize*

REZOLUȚII

Consiliu

2014/C 183/01 Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 20 mai 2014 privind prezentarea generală a procesului de dialog structurat, care cuprinde și tema incluziunii sociale a tinerilor 1

2014/C 183/02 Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 20 mai 2014 privind un plan de lucru al Uniunii Europene pentru tineret pentru perioada 2014-2015 5

2014/C 183/03 Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 21 mai 2014 privind Planul de lucru european pentru sport (2014-2017) 12

IV *Informări*

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ŞI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Consiliu

2014/C 183/04 Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind promovarea antreprenoriatului în rândul generației tinere în vederea sprijinirii incluziunii sociale a tinerilor 18

2014/C 183/05 Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind formarea eficace a profesorilor 22

RO

2014/C 183/06 Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind multilingvismul și dezvoltarea competențelor lingvistice 26

2014/C 183/07 Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind asigurarea calității în sprijinul educației și formării profesionale 30

2014/C 183/08 Concluziile Consiliului din 21 mai 2014 privind patrimoniul cultural ca resursă strategică pentru o Europă durabilă 36

2014/C 183/09 Concluziile Consiliului din 21 mai 2014 privind egalitatea de gen în sport 39

I

(Rezoluții, recomandări și avize)

REZOLUȚII

CONSILIU

Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 20 mai 2014 privind prezentarea generală a procesului de dialog structurat, care cuprinde și tema incluziunii sociale a tinerilor

(2014/C 183/01)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE,

I. REAMINTIND CĂ

1. „Rezoluția" Consiliului privind un cadru reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018) ([1]) a recunoscut toți tinerii drept o resursă a societății și a subliniat importanța promovării dreptului tinerilor de a participa la elaborarea politicilor care îi vizează, prin intermediul unui dialog structurat continuu cu tinerii și cu organizațiile de tineret.

2. Rezoluția din 27 noiembrie 2012 ([2]) a Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind prezentarea generală a dialogului structurat cu tinerii pe tema participării tinerilor la viața democratică în Europa a declarat că prioritatea tematică generală pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului pentru al treilea ciclu de activitate pe o durată de 18 luni (perioada 1 ianuarie 2013-30 iunie 2014) este incluziunea socială.

II. RECUNOSC CĂ

3. Dialogul structurat este un proces participativ, iar rezultatul celui de al treilea ciclu de activitate pe o durată de optsprezece luni se bazează pe rezultatele obținute prin consultările naționale în cursul președințiilor irlandeză, lituaniană și elenă, precum și pe conferințele UE pentru tineret desfășurate la Dublin în martie 2013, la Vilnius în septembrie 2013 și la Salonic în martie 2014.

4. Concluziile comune ale Conferinței pentru tineret de la Dublin s-au axat pe următoarele priorități: ocuparea forței de muncă, participare, protecție socială, instrumente de asistență (servicii sociale și pentru tineret), organizațiile de tineret și calitatea activităților pentru tineret, concluziile fiind prezentate miniștrilor pentru tineret în cadrul reuniunii Consiliului Educație, Tineret, Cultură și Sport din mai 2013 ([3]).

5. Concluziile comune ale Conferinței pentru tineret de la Vilnius s-au axat pe următoarele priorități: învățământ, orientare, tranziția dinspre învățământ înspre piața muncii, condițiile de pe piața muncii, autonomie, rolul organizațiilor de tineret și cooperarea transsectorială, concluziile fiind prezentate miniștrilor pentru tineret în cadrul reuniunii Consiliului Educație, Tineret, Cultură și Sport din noiembrie 2013 ([4]).

6. Recomandările comune ale Conferinței pentru tineret de la Salonic s-au axat pe următoarele priorități: o educație de calitate, o tranziție de calitate, locuri de muncă de calitate, dialog și învățare între generații, incluziunea activă, antreprenoriatul tinerilor și antreprenoriatul social ([5]).

7. În cadrul programului Erasmus+, sunt prevăzute posibilități de finanțare sporite pentru susținerea dialogului structurat, inclusiv granturi anuale directe puse la dispoziția grupurilor de lucru naționale.

([1]) JO C 311, 19.12.2009, p. 1.
([2]) JO C 380, 11.12.2012, p. 1.
([3]) Documentul 7808/13.
([4]) Documentul 14177/13.
([5]) Documentul 7862/1/14 REV 1.

8. Raportul comun al UE în domeniul tineretului din 27 noiembrie 2012 ([1]) cuprinde o evaluare a dialogului structurat și sugerează că procesul poate fi dezvoltat suplimentar prin evaluarea în continuare a procesului și a rezultatelor dialogului structurat, lărgind cercul de participanți la grupurile de lucru naționale, astfel încât să includă tinerii dintr-un ansamblu de medii diverse, și încurajând factorii de decizie politici să ia în considerare într-o mai mare măsură recomandările din partea tinerilor.

9. O evaluare a dialogului structurat ar trebui inclusă în următorul raport al UE în domeniul tineretului – cel de al doilea de acest fel – și ar trebui să conțină o prezentare generală a luării în considerare a rezultatelor dialogului structurat la nivel național și la nivelul UE.

III. CONVIN ASUPRA URMĂTOARELOR PRINCIPII PENTRU DEZVOLTAREA ȘI ÎMBUNĂTĂȚIREA PROCESULUI DE DIALOG STRUCTURAT:

10. Dialogul structurat și consultările conexe ar trebui să se axeze pe prioritatea tematică generală dezbătută în comun de tineri și de factorii de decizie și stabilită de Consiliu pentru a asigura coerența și continuitatea procesului pe parcursul fiecăruia dintre ciclurile acestuia.

11. Ar trebui concepută o structură simplificată și clară pentru ciclul de dialogul structurat, pentru a garanta continuitatea temei generale și pentru a permite o gestionare mai eficientă a timpului în cadrul consultărilor cu tinerii.

    În prima etapă a fiecărui ciclu, ar trebui dezvoltate, în rândul tuturor părților interesate, o înțelegere comună și o abordare ascendentă ale priorității tematice generale stabilite de Consiliu; acestea ar trebui să constituie un cadru de orientare pentru dialogul care urmează să se desfășoare în fazele ulterioare.

    În cea de a doua etapă, ar trebui întreprinse consultări; acestea ar trebui să conducă la posibile soluții, care ar trebui supuse atenției Consiliului, și să se încheie cu recomandări privind prioritatea tematică generală.

    În cea de a treia etapă, ar trebui să se acorde o atenție primordială formulării de acțiuni concrete, care vor fi transmise Consiliului spre examinare ulterioară.

12. Pentru a spori impactul dialogului structurat, grupurile de lucru naționale, sprijinite de cercetători în domeniul tineretului și de lucrători de tineret, precum și, acolo unde este cazul, în consultare cu autoritățile locale și regionale, ar trebui să depună eforturi să asigure participarea activă a tinerilor, inclusiv a celor care nu au participat anterior la dialogul structurat. Rețelele de informare pentru tineri și rețelele profilate pe activități pentru tineret ar putea fi invitate să sprijine grupurile de lucru naționale în eforturile pe care acestea le depun pentru a se adresa unui număr mai mare de tineri, acolo unde este cazul.

13. Pentru a îmbunătăți calitatea rezultatului conferințelor pentru tineret ale Președinției UE, metodele de lucru și procesul decizional din cadrul conferințelor pentru tineret ar trebui evaluate și revizuite. Comisia Europeană și statele membre, luând în considerare în mod corespunzător competențele naționale, ar putea avea în vedere un mecanism de feedback către tineri în ceea ce privește fezabilitatea recomandărilor rezultate din procesul de dialog structurat. Recomandările ar putea fi luate în considerare, acolo unde este cazul, astfel încât să fie transmise informații în dezvoltarea politicilor și să se obțină rezultate mai bune pentru tineri.

14. Ar trebui lansat un proces creativ și participativ care să genereze o vizibilitate comună și îmbunătățită a dialogului structurat la nivel european, fapt care va permite procesului să capete o „identitate” națională și europeană. Comisia ar trebui să dezvolte în continuare secțiunea consacrată dialogului structurat de pe portalul european.

IV. CONVIN ÎN CONTINUARE CĂ

15. Prioritatea tematică generală a dialogului structurat cu tinerii și cu organizațiile de tineret pentru următorul ciclu de activitate (perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015) este responsabilizarea tinerilor, astfel cum este prezentată în anexa II.

16. Domeniile prioritare alese pot fi completate de fiecare președinție pentru a ține seama de eventualele evoluții noi.

17. Domeniile prioritare pentru ciclul următoarei echipe de președinții (1 ianuarie 2016-30 iunie 2017) ar trebui definite înainte de începerea mandatului acesteia.

([1]) JO C 394, 20.12.2012, p. 15.

ANEXA I

Următoarele domenii prioritare au rezultat în urma dialogului structurat și a conferințelor pentru tineret de la Dublin, Vilnius și Salonic în vederea îmbunătățirii incluziunii sociale a tuturor tinerilor din Europa:

— promovarea oportunităților egale pentru toți tinerii, inclusiv prin validarea învățării nonformale și a celei informale ca o modalitate de a-i responsabiliza pe aceștia să participe activ la învățarea pe tot parcursul vieții și de a crește capacitatea de inserție profesională a acestora;

— promovarea cooperării dintre autoritățile din domeniul educației, organizațiile de tineret și alte părți interesate relevante în vederea întăririi legăturilor dintre învățarea informală și cea nonformală și educația formală, cu scopul de a consolida competențele-cheie ale tinerilor pentru întreaga viață și pentru a promova participarea activă a acestora în societate;

— promovarea accesului egal al tinerilor la drepturi și oportunități pentru a li se da posibilitatea să participe pe deplin în societate;

— consolidarea cooperării transsectoriale privind și între nivelurile local, regional, național și european în vederea satisfacerii nevoilor tinerilor și a garantării unor politici coerente de incluziune socială.

ANEXA II

Prioritățile pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului în perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015

Prioritate generală – Responsabilizarea tinerilor

În domeniul tineretului există o practică bine stabilită privind cooperarea la nivel de Președinție în contextul dialogului structurat dintre autoritățile publice și tineri. Prioritatea tematică generală pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului pentru perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015 va fi responsabilizarea tinerilor. Această temă va reprezenta firul conducător care va asigura continuitatea și coerența lucrărilor celor trei președinții. Tema responsabilizării va aborda accesul la drepturi și importanța participării politice a tinerilor.

Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 20 mai 2014 privind un plan de lucru al Uniunii Europene pentru tineret pentru perioada 2014-2015

(2014/C 183/02)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE,

I. INTRODUCERE

1. RECUNOSC că, de la adoptarea Rezoluției privind un cadru reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului 2010-2018, criza a prezentat noi provocări pentru politica în domeniul tineretului și că este nevoie de o cooperare consolidată în domeniul tineretului la nivelul UE pentru a aborda în mod adecvat aceste provocări.

2. REAMINTESC că Raportul comun al UE pentru 2012 în domeniul tineretului face apel la crearea unor legături mai puternice și la o mai mare coeziune între cadrul reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului 2010-2018 și Strategia Europa 2020.

3. REAMINTESC concluziile Consiliului din 16 mai 2013 privind maximizarea potențialului politicii pentru tineret în abordarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 [1], în cadrul cărora Consiliul și-a exprimat acordul de a dezvolta, în interiorul cadrului reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului 2010-2018, un plan de lucru pe termen mediu pentru a orienta lucrările referitoare la politica pentru tineret și politica legată de tineret ca răspuns la temele și tendințele actuale pentru tineret și legate de tineret și pentru a evidenția domeniile relevante de coordonare și colaborare cu politicile în materie de educație, de formare profesională și de ocupare a forței de muncă, în vederea asigurării unei contribuții a politicii pentru tineret la semestrul european.

4. În consecință, CONVIN să stabilească un plan de lucru al UE pentru tineret, de 18 luni, pentru statele membre și o acțiune a Comisiei pentru perioada 1 iulie 2014-31 decembrie 2015, ca o etapă pilot și ca o contribuție la punerea în aplicare a cadrului reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului (2010-2018).

II. PRINCIPII

5. CONSIDERĂ că planul de lucru ar trebui să fie guvernat de următoarele principii directoare:

— impulsionarea și acordarea importanței corespunzătoare acțiunilor la nivelul UE în domeniul tineretului;

— asigurarea, prin cooperarea intersectorială, a faptului că alte domenii de politică ale UE (de exemplu, ocuparea forței de muncă, educație, afaceri sociale, sănătate) sunt conștiente de problemele specifice cu care se confruntă tinerii;

— contribuția la prioritățile generale ale agendei de politici economice și sociale ale UE, în special Strategia Europa 2020 și mecanismele sale de punere în aplicare;

— depunerea de eforturi în direcția unei politici pentru tineret bazată pe cunoaștere și pe elemente concrete;

— păstrarea unui cadru flexibil, care să fie capabil să răspundă atunci când este cazul la diverse evoluții;

— promovarea unei abordări bazate pe cooperare și concertare între statele membre și Comisie pentru a aduce o valoare adăugată la temele prioritare stabilite la alineatul (6) de mai jos;

[1] JO C 224, 3.8.2013, p. 2.

— includerea structurilor informale existente, acolo unde este cazul, în structurile stabilite în acest plan de lucru;

— utilizarea deplină a procedurilor consultative stabilite prin dialogul structurat pentru a se asigura că planul de lucru abordează problemele care sunt relevante pentru tineri.

6. SUNT DE ACORD că, având în vedere criza actuală, următoarelor teme ar trebui să li se acorde prioritate de către statele membre și de către Comisie, în cooperarea lor la nivelul UE, pentru perioada acoperită de prezentul plan de lucru până la sfârșitul anului 2015:

— Dezvoltarea activităților pentru tineret și a învățării non-formale și informale și a contribuției acestora la combaterea efectelor crizei în cazul tinerilor.

— Consolidarea cooperării intersectoriale în cadrul strategiilor UE.

— Împuternicirea, cu un accent special pe accesul la drepturile, autonomia, participarea și cetățenia activă în interiorul și în afara UE.

Sunt de acord că planul de lucru poate fi revizuit de către Consiliu în funcție de rezultatele obținute și de evoluțiile în materie de politici la nivelul UE.

7. CONVIN asupra unei liste de acțiuni specifice, în conformitate cu aceste teme prioritare, și asupra unui calendar pentru punerea lor în aplicare, astfel cum se prevede în anexa I.

III. METODE ȘI STRUCTURI DE LUCRU

8. RECUNOSC faptul că:

— Este necesar să se consolideze integrarea dimensiunii tinerilor și cooperarea intersectorială în cadrul Consiliului, în scopul de a garanta că elaborarea politicilor ia în considerare circumstanțele și nevoile tinerilor.

9. CONVIN că:

— Acest plan de lucru va fi susținut de metodele de lucru convenite în cadrul reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului, precum și de un număr limitat de grupuri informale de experți și de un cadru flexibil de activități de învățare reciprocă.

— Grupurilor de experți li se va solicita să își axeze activitatea pe temele prioritare prezentate la secțiunea II punctul 6 și pe acțiunile și termenele enumerate în anexa I. Acțiunile prevăzute în anexa I pot fi revizuite de Consiliu și de reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, în funcție de rezultatele obținute și de evoluțiile politice la nivelul UE.

— Principiile referitoare la componența și la funcționarea grupurilor de experți sunt prezentate în anexa II.

— În ceea ce privește dreptul tinerilor de a participa la elaborarea politicilor care îi afectează, dialogul structurat va fi o modalitate prin care tinerii sunt angajați în reflecții comune asupra temelor prioritare ale acestui plan de lucru.

— Reuniunile informale ale directorilor generali responsabili cu chestiunile legate de tineret vor examina aspectele strategice care decurg în legătură cu acest plan de lucru, precum și pe cele care privesc în general politica pentru tineret a UE.

— În a doua jumătate a anului 2015, punerea în aplicare a prezentului plan de lucru va fi evaluată de Consiliu, pe baza unei evaluări a punerii în aplicare prevăzute în contextul situației generale a sectorului de tineret menționate în raportul UE privind tineretul pregătit de Comisie până în iulie 2015.

10. AVÂND ÎN VEDERE CELE DE MAI SUS, INVITĂ

statele membre și Comisia să creeze sau să mențină grupuri de experți pentru durata planului de lucru actual, axate pe următoarele teme:

— Sisteme de calitate pentru activitățile pentru tineret din statele membre, precum și rolul indicatorilor sau al cadrelor comune.

— Definirea contribuției specifice a activității de tineret și a învățării non-formale și informale pentru a aborda provocările cu care se confruntă tinerii, în special tranziția de la educație la ocuparea forței de muncă.

— Activitățile de învățare reciprocă între statele membre și Comisie destinate să identifice cele mai bune practici și recomandări pentru elaborarea politicii intersectoriale pentru tineret la nivelul UE și la nivel național.

IV. ACȚIUNI

11. INVITĂ STATELE MEMBRE:

— să lucreze împreună, cu sprijinul Comisiei și utilizând metodele de lucru ale cadrului reînnoit menționate în prezenta rezoluție;

— în urma concluziilor Consiliului privind maximizarea potențialului politicii pentru tineret în abordarea obiectivelor Strategiei Europa 2020, să continue promovarea implicării active a punctului de vedere al tinerilor în elaborarea politicilor naționale cu privire la Strategia Europa 2020 și la semestrul european;

— respectând principiul subsidiarității, să ia în considerare în mod corespunzător cadrul reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului 2010-2018 și prezentul plan de lucru în dezvoltarea politicii la nivel național și regional;

— să informeze periodic tinerii și organizațiile de tineret, acolo unde este cazul, privind evoluția punerii în aplicare a planului de lucru european, cu scopul de a asigura pertinența și vizibilitatea activităților.

12. INVITĂ PREȘEDINȚIILE CONSILIULUI:

— să ia în considerare, în contextul echipei de președinții, temele prioritare ale planului de lucru european atunci când își elaborează programul;

— la sfârșitul celor 18 luni prevăzute de prezenta rezoluție, precum și pe baza unei evaluări care va fi integrată în raportul UE privind tineretul pregătit de Comisie pe baza contribuțiilor voluntare din partea statelor membre, să ia în considerare dacă să propună un nou plan de lucru pentru perioada următoare;

— să propună directorilor generali pentru tineret, în cadrul reuniunii informale a acestora, să discute și să evalueze rezultatele obținute în planul de lucru, să organizeze întâlniri intersectoriale extraordinare ale directorilor generali, acolo unde este cazul, precum și să difuzeze rezultatele la scară largă.

13. INVITĂ COMISIA:

— să sprijine și să colaboreze cu statele membre în vederea punerii în aplicare a prezentului plan de lucru, în special în ceea ce privește acțiunile menționate în anexă;

— să informeze statele membre cu privire la inițiativele în curs sau planificate în temeiul politicii pentru tineret a UE, precum și al altor domenii de politică relevante cu impact asupra tineretului și cu privire la evoluțiile aferente din cadrul Comisiei;

— să examineze mijloacele de a facilita o cât mai largă participare a statelor membre la reuniunile grupurilor de experți;

— să includă, până în iunie 2015, în propunerea pentru raportul UE privind tineretul și pe baza contribuțiilor voluntare ale statelor membre, o evaluare privind punerea în aplicare și relevanța planului de lucru. Acest raport va sta la baza pregătirii următorului plan de lucru al Consiliului în a doua jumătate a anului 2015;

— să caute să asigure coerența între acest plan de lucru și planul de lucru al acordului de parteneriat cu Consiliul Europei în domeniul tineretului;

— să ofere un cadru flexibil pentru activități de învățare reciprocă între statele membre.

14. INVITĂ STATELE MEMBRE ȘI COMISIA, ÎN LIMITA COMPETENȚELOR ACESTORA ȘI ÎN CONFORMITATE CU PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII:

— să continue cooperarea strânsă la nivel de experți, în conformitate cu anexele I și II la prezenta rezoluție;

— să încurajeze alte sectoare să ia în considerare aspectele legate de tineret în elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor și ale acțiunilor din alte domenii de politică, asigurându-se în mod special includerea timpurie și efectivă în procesul de elaborare a politicilor;

— să promoveze o mai bună recunoaștere a contribuției politicii în domeniul tineretului la obiectivele generale ale Strategiei Europa 2020, având în vedere potențialul considerabil al acestui sector de a contribui la o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și la crearea de noi locuri de muncă și luând în considerare efectele sale pozitive asupra ocupării forței de muncă, a incluziunii sociale, a educației și a formării profesionale, precum și asupra sănătății și a bunăstării.

ANEXA I

Acțiuni bazate pe teme prioritare

Acțiune	Metodă de lucru/Instrument	Rezultat și termen preconizat
Dezvoltarea activităților pentru tineret și a învățării non-formale și informale și a contribuției acestora în combaterea efectelor crizei asupra tinerilor		
Dezvoltarea activităților pentru tineret în Europa	*O elaborare a politicilor bazată pe date concrete:* Studiul „Cooperarea cu tinerii: valoarea activităților pentru tineret în Uniunea Europeană”	*A doua jumătate a anului 2015:* (posibil) Schimbul de opinii din cadrul Consiliului și examinarea etapelor următoare după încheierea schimbului de opinii
	Grupul de experți privind sistemele de calitate pentru activitățile pentru tineret din statele membre ale UE, precum și rolul indicatorilor sau al cadrelor comune	*Prima jumătate a anului 2015:* Grupul de experți va pregăti un set de indicatori sau de cadre pentru definirea calității în sistemele de activități pentru tineret. *A doua jumătate a anului 2015:* (posibil) Concluziile Consiliului
Promovarea contribuției politicii pentru tineret în abordarea provocărilor din Europa	*Grupul de experți* privind definirea contribuției specifice a activităților pentru tineret pentru a aborda provocările cu care se confruntă tinerii, în special tranziția de la educație la ocuparea unui loc de muncă.	*Prima jumătate a anului 2015:* (posibil) Concluziile Consiliului privind modul în care politica pentru tineret și cooperarea intersectorială pot aborda principalele provocări ale UE, în special în ceea ce privește tineretul.
	O elaborare a politicilor bazată pe date concrete: Centrul european de cunoaștere privind politica pentru tineret (EKCYP)	*Prima jumătate a anului 2015:* Raport privind bunele practici în domeniul cooperării între învățarea formală și non-formală, inclusiv recomandările politice
Cooperare intersectorială consolidată în cadrul strategiilor UE		
Consolidarea elaborării politicii pentru tineret intersectoriale la nivelul UE	Consiliul și grupurile de pregătire ale acestuia (Grupul de lucru pentru tineret)	*Prima jumătate a anului 2015:* Posibilă recomandare privind contribuția sectorului tineretului la măsurile importante axate pe politici ale semestrului european
Consolidarea elaborării politicii pentru tineret intersectoriale la nivel național	*Exercițiu de învățare reciprocă* între statele membre	*A doua jumătate a anului 2015:* Raport intermediar privind bunele practici și recomandări pentru elaborarea politicii intersectoriale pentru tineret la nivel național.

Acțiune	Metodă de lucru/Instrument	Rezultat și termen preconizat
Împuternicirea, cu un accent special pe accesul la drepturile, autonomia, participarea și cetățenia activă în interiorul și în afara UE		
Împuternicirea tinerilor, cu un accent special pe accesul la drepturi, în vederea promovării autonomiei și a participării la viața socială	Dialogul structurat cu tinerii	*A doua jumătate a anului 2014* (posibil) Concluziile Consiliului privind accesul tinerilor la drepturi, în vederea promovării autonomiei și a participării la viața socială.
Împuternicirea tinerilor pentru participarea politică la viața democratică în Europa	Dialogul structurat cu tinerii – rezultate *O elaborare a politicilor bazată pe date concrete:* — Școala de Științe Economice și Politice din Londra: Participarea tinerilor la viața democratică — Eurobarometru Flash 375 – Tineretul european: Participarea la viața democratică — EACEA – Participarea politică și cetățenia UE: Percepțiile și comportamentul tinerilor	*A doua jumătate a anului 2015:* (posibil) Concluziile Consiliului

ANEXA II

Principiile referitoare la componența și funcționarea grupurilor de experți stabilite de către statele membre și de către Comisie în cadrul planului de lucru al UE pentru tineret (1 iulie 2014-31 decembrie 2015)

Componență

— Participarea statelor membre la lucrările grupurilor este voluntară, statele membre având posibilitatea de a se alătura grupurilor în orice moment.

— Statele membre interesate să participe la lucrările grupurilor vor numi experți în calitate de membri ai grupurilor respective. Statele membre se vor asigura că experții desemnați au experiență relevantă în domeniul relevant la nivel național și că vor asigura o comunicare eficientă cu autoritățile naționale competente. Comisia va coordona exercițiul de numire.

— Fiecare grup de experți poate decide să invite alți participanți: experți independenți, reprezentanți ai organizațiilor de tineret și alte părți interesate, precum și reprezentanți ai țărilor terțe europene.

Proceduri de lucru

— Grupurile de experți se vor concentra asupra furnizării unui număr mic de rezultate concrete și utilizabile privind temele solicitate.

— Pentru implementarea acestui plan de lucru, fiecare grup de experți va fi responsabil de numirea președintelui sau a copreședinților în cadrul primei reuniuni de lucru la nivel de grup de experți după adoptarea planului de lucru. Fiecare grup de experți va pregăti un calendar de lucru în conformitate cu acest plan de lucru.

— Statelor membre li se va da posibilitatea de a îndruma grupurile de experți în scopul de a garanta rezultatul și calendarul dorite, precum și coordonarea activității grupurilor.

— Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, vor decide dacă este oportună propunerea de noi acțiuni pentru grupurile de experți.

— Comisia va oferi atât expertiză, cât și sprijin logistic și de secretariat pentru desfășurarea activității grupurilor. Pe cât posibil, aceasta va sprijini grupurile prin alte mijloace adecvate (inclusiv studii relevante pentru domeniul lor de activitate).

— Ca regulă generală, reuniunile grupurilor de experți vor avea loc la Bruxelles, dar pot fi organizate și în altă parte, la invitația statelor membre.

— Ca regulă generală, grupurile de experți se vor reuni de două ori pe an, dar pot adopta un calendar diferit, în funcție de necesități.

Raportarea și informarea

— Președinții grupurilor de experți vor prezenta Grupului de lucru pentru tineret rapoarte cu privire la evoluția lucrărilor grupurilor de experți respective și vor face recomandări cu privire la posibile acțiuni ulterioare ale Grupului de lucru pentru tineret.

— Ordinea de zi și rapoartele reuniunilor tuturor grupurilor vor fi la dispoziția tuturor statelor membre, indiferent de gradul lor de participare într-un anumit domeniu. Rapoartele grupurilor vor fi publicate.

— Rapoartele primite de la grupurile de experți vor fi integrate în evaluarea pregătită de Comisie privind punerea în aplicare a planului de lucru.

Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, din 21 mai 2014 privind Planul de lucru european pentru sport (2014-2017)

(2014/C 183/03)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE ȘI REPREZENTANȚII GUVERNELOR STATELOR MEMBRE,

I. INTRODUCERE

1. REAMINTESC competența atribuită Uniunii Europene, în special în temeiul articolului 6 și al articolului 165 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, conform cărora sportul este un domeniu în care acțiunile de la nivelul UE ar trebui să sprijine, să coordoneze și să completeze acțiunile statelor membre.

2. REAMINTESC Rezoluția Consiliului și a reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind un Plan de lucru european pentru sport pentru perioada 2011-2014 ([1]).

3. SALUTĂ raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Planului de lucru european pentru sport pentru perioada 2011-2014 ([2]).

4. RECUNOSC că sportul poate contribui la îndeplinirea obiectivelor Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

5. REAMINTESC Rezoluția Consiliului din 18 noiembrie 2010, prin care Consiliul a convenit să convoace în mod regulat – în general în perioada reuniunii Consiliului – o întrunire informală a reprezentanților de frunte ai autorităților publice și ai mișcării sportive din UE, în vederea unui schimb de opinii cu privire la chestiunile legate de sport în UE ([3]).

6. CONVIN să continue să dezvolte un cadru de cooperare europeană în domeniul sportului prin elaborarea unui al doilea Plan de lucru european pentru sport pe trei ani, care să definească acțiunile întreprinse de statele membre și de Comisie.

7. CONVIN că activitățile la nivelul UE în domeniul sportului ar trebui să se concentreze pe temele prioritare, subiectele-cheie, rezultatele, metodele de lucru și structurile menționate în acest Plan de lucru, astfel cum figurează în anexa I.

8. IA ACT de Eurobarometrul privind sportul și activitatea fizică din 2013 și recunoaște diferențele mari dintre statele membre, inclusiv în ceea ce privește rezultatele referitoare la munca voluntară și comportamentul sedentar.

II. DEZVOLTAREA ÎN CONTINUARE A DIMENSIUNII EUROPENE A SPORTULUI PRIN STABILIREA UNUI PLAN DE LUCRU EUROPEAN

9. CONSIDERĂ că un Plan de lucru european pentru sport pe trei ani ar trebui să fie guvernat de următoarele principii directoare:

   — promovarea unei abordări concertate și bazate pe cooperare între statele membre și Comisie pentru a aduce o valoare adăugată în domeniul sportului la nivelul UE pe termen mai lung;

   — tratarea provocărilor transnaționale prin intermediul unei abordări coordonate la nivelul UE;

   — luarea în considerare a caracterului specific al sportului;

   — reflectarea necesității de a integra sportul în alte politici ale UE;

   — promovarea unei politici bazate pe elemente concrete în domeniul sportului;

   — contribuția la prioritățile globale ale agendei în materie de politică economică și socială a UE, în special la Strategia Europa 2020;

   — valorificarea realizărilor primului Plan de lucru european pentru sport;

   — completarea și consolidarea impactului activităților lansate în cadrul programului Erasmus+ în domeniul sportului.

([1]) JO C 162, 1.6.2011, p. 1.
([2]) 5842/14.
([3]) JO C 322, 27.11.2010, p. 1.

10. SUBLINIAZĂ faptul că acest Plan de lucru european ar trebui să fie un cadru flexibil, capabil să răspundă, atunci când este cazul, evoluțiilor din domeniul sportului.

11. CONVIN că statele membre și Comisia ar trebui să acorde prioritate următoarelor teme și subiecte-cheie pentru perioada acoperită de actualul Plan de lucru. Acestea pot fi completate de către fiecare Președinție ținând cont de eventualele evoluții:

    1. *integritatea sportului*, în special combaterea dopajului și a aranjării meciurilor, protecția minorilor, buna guvernanță și egalitatea de gen;

    2. *dimensiunea economică a sportului*, în special finanțarea durabilă a sportului, moștenirea generată de evenimentele sportive majore, avantajele economice ale sportului și inovarea;

    3. *sportul și societatea*, în special activitatea fizică benefică pentru sănătate (HEPA), voluntariatul, ocuparea forței de muncă în domeniul sportului, precum și educația și formarea în domeniul sportului.

12. CONVIN că Planul de lucru poate fi revizuit de către Consiliu și de către reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, în funcție de rezultatele obținute și de progresele în materie de politică la nivelul UE.

III. METODE ȘI STRUCTURI DE LUCRU

13. RECUNOSC că:

    Este necesar să se continue cooperarea în domeniul sportului în contextul UE instituit după intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, pe baza principiilor directoare enumerate în secțiunea II din acest Plan de lucru;

    De asemenea, este necesar ca UE să colaboreze strâns cu mișcarea sportivă și cu organizațiile competente relevante la nivel național, european și internațional, precum Consiliul Europei și Agenția Mondială Antidoping (WADA), în special prin intermediul dialogului structurat.

14. CONVIN că:

    Ar trebui stabilite diferite structuri și metode de lucru pentru urmărirea realizărilor din cadrul primului Plan de lucru al UE și pentru obținerea de noi rezultate în conformitate cu temele prioritare și cu subiectele-cheie, astfel cum figurează în secțiunea II de mai sus;

    Prin urmare, vor fi înființate cinci „grupuri de experți", cuprinzând experți desemnați de statele membre, care vor acoperi următoarele teme: aranjarea meciurilor, buna guvernanță, dimensiunea economică, HEPA și dezvoltarea resurselor umane în domeniul sportului. Principiile referitoare la componența și funcționarea acestor grupuri sunt prezentate în anexa II.

    În afară de grupurile de experți, alte structuri și metode de lucru pot include, de exemplu, conferințe ale Președinției, reuniuni ale miniștrilor și directorilor din domeniul sportului, studii și conferințe ale Comisiei, precum și liste de angajamente ([1]).

    În prima jumătate a anului 2017, punerea în aplicare a actualului Plan de lucru va fi evaluată de către Consiliu pe baza unui raport pregătit de către Comisie până la sfârșitul lunii noiembrie 2016.

IV. MĂSURI SUPLIMENTARE

15. INVITĂ STATELE MEMBRE:

    — să colaboreze cu Comisia și să utilizeze structurile și metodele de lucru specificate în prezenta rezoluție;

    — să țină seama în mod corespunzător de acest Plan de lucru în elaborarea de politici la nivel național, respectând totodată principiul subsidiarității și autonomia structurilor sportive de conducere;

    — să informeze periodic și, după caz, să consulte, părțile interesate din domeniul sportului privind progresele înregistrate în punerea în aplicare a Planului de lucru al UE, în scopul asigurării pertinenței și vizibilității activităților.

([1]) *Listă de angajamente*: Un instrument în cadrul căruia în special organizațiile sportive pot să-și facă public în mod voluntar angajamentul față de anumite aspecte, de exemplu față de principiile de bună guvernanță sau obiectivele privind egalitatea de gen (a se vedea anexa I). În a doua jumătate a anului 2014, Comisia va transmite Grupului de lucru pentru sport al Consiliului o propunere privind înființarea și funcționarea listelor de angajamente.

16. INVITĂ PREȘEDINȚIILE CONSILIULUI:

— să ia în considerare, în contextul grupului de mai multe președinții, temele prioritare ale Planului de lucru al UE atunci când își elaborează programul, să prezinte un raport privind punerea în aplicare a Planului de lucru și să valorifice rezultatele obținute;

— să informeze statele membre cu privire la activitățile planificate sau în curs de desfășurare în cadrul altor formațiuni ale Consiliului care au un impact asupra sportului;

— la sfârșitul perioadei de trei ani acoperite de prezenta rezoluție și pe baza unui raport pregătit de Comisie, să propună, după caz, un nou Plan de lucru pentru perioada următoare.

17. INVITĂ COMISIA:

— să colaboreze cu statele membre în vederea punerii în aplicare a acestui Plan de lucru, în special în ceea ce privește rezultatele prezentate în anexa I;

— să informeze statele membre cu privire la inițiativele planificate sau în curs de desfășurare din alte domenii de politică ale UE, care au impact asupra sportului, și cu privire la evoluțiile aferente din cadrul Comisiei;

— să sprijine statele membre și alți actori relevanți, înlesnind cooperarea dintre acestea în cadrul stabilit prin prezenta rezoluție, în special prin:

  — identificarea de modalități prin care să faciliteze cea mai largă participare posibilă a statelor membre, a experților și a reprezentanților invitați din rândurile mișcării sportive și ale altor părți interesate în cadrul structurilor de lucru menționate în anexa I, asigurând totodată un nivel ridicat și coerent de reprezentare;

  — înființarea, după caz, a unor grupuri de experți cu un nivel ridicat de specializare în domeniu și a altor forme de susținere prin care să promoveze schimbul de opinii și învățarea reciprocă, precum și dezvoltarea cunoștințelor (de exemplu, studii);

— să faciliteze dialogul structurat pe tema sportului, inclusiv prin organizarea anuală a Forumului UE al sportului, care reunește toate părțile interesate importante de la diferite niveluri din domeniul sportului;

— să utilizeze resursele financiare ale programului *Erasmus* + și ale altor programe relevante ale UE pentru sprijinirea temelor prioritare și a subiectelor-cheie corespunzătoare stabilite în acest Plan de lucru;

— să adopte, înainte de sfârșitul lunii noiembrie 2016 și pe baza contribuțiilor voluntare ale statelor membre, un raport privind punerea în aplicare și relevanța Planului de lucru. Acest raport va sta la baza pregătirii unui posibil Plan de lucru al UE, în prima jumătate a anului 2017;

— după caz, să pună la dispoziția publicului rezultatele obținute în cadrul structurilor de lucru.

18. INVITĂ STATELE MEMBRE, COMISIA ȘI PREȘEDINȚIILE, ÎN LIMITA COMPETENȚELOR ACESTORA ȘI ȚINÂND SEAMA ÎN MOD CORESPUNZĂTOR DE PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII:

— să continue cooperarea strânsă, în conformitate cu anexele I și II la prezenta rezoluție;

— să ia în considerare sportul în elaborarea, punerea în aplicare și evaluarea politicilor și ale acțiunilor din alte domenii de politică, asigurându-se în mod special de includerea timpurie și efectivă a acestuia în procesul de elaborare a politicilor;

— să promoveze o mai bună recunoaștere a contribuției sportului la obiectivele generale ale Strategiei Europa 2020, având în vedere potențialul considerabil al acestui sector de a contribui la o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și la crearea de noi locuri de muncă și luând în considerare efectele sale pozitive asupra incluziunii sociale, educației și formării, precum și asupra sănătății publice și a îmbătrânirii active;

— să favorizeze cooperarea cu țările terțe, în special cu țările candidate și cu țările potențial candidate la UE, precum și cu organizațiile internaționale competente în domeniul sportului, inclusiv cu Consiliul Europei.

ANEXA I

Subiecte-cheie (punctul 11), rezultate urmărite și structuri de lucru corespunzătoare

Subiect-cheie	Rezultat și termen preconizat	Structură de lucru
Integritatea sportului		
Antidoping [1]	— Elaborarea recomandărilor grupului de experți privind dopajul în sporturile recreative și prevenirea dopajului: schimb de bune practici și învățare reciprocă (al doilea semestru al anului 2015)	Directorii generali din domeniul sportului
Aranjarea meciurilor	— Schimb de bune practici legate de combaterea aranjării meciurilor – cu accent pe o posibilă recomandare a Comisiei privind cele mai bune practici pentru prevenirea și combaterea aranjării meciurilor în contextul pariurilor sportive – urmat de un raport privind stadiul lucrărilor (primul semestru al anului 2016)	Grupul de experți în problema aranjării meciurilor
Protecția și apărarea minorilor	— Elaborarea recomandărilor grupului de experți vizând protecția tinerilor sportivi și apărarea drepturilor copiilor în domeniul sportului (primul semestru al anului 2016)	Grupul de experți în domeniul bunei guvernanțe
Buna guvernanță	— Elaborarea unor principii directoare referitoare la democrație, drepturile omului și drepturile în materie de muncă, în special din perspectiva procedurii de atribuire folosite în cazul evenimentelor sportive majore, urmată, eventual, de o listă de angajamente (al doilea semestru al anului 2015) — Promovarea principiilor existente în materie de bună guvernanță, urmată, eventual, de o listă de angajamente (primul semestru al anului 2016)	
Egalitatea de gen	— Elaborarea recomandărilor sau a principiilor directoare ale grupului de experți privind egalitatea de gen în sport, urmată, eventual, de o listă de angajamente (al doilea semestru al anului 2015)	
Dimensiunea economică a sportului		
Avantajele economice oferite de sport	— Elaborarea recomandărilor grupului de experți pentru evaluarea avantajelor economice oferite de sport în UE, pe baza lucrărilor în curs de desfășurare care urmăresc să promoveze înființarea de conturi-satelit pentru sport în statele membre (al doilea semestru al anului 2015)	Grupul de experți privind dimensiunea economică
Moștenirea lăsată de evenimentele sportive majore	— Elaborarea recomandărilor grupului de experți vizând evenimentele sportive majore, abordând în special aspectele legate de moștenirea lăsată de acestea, cu accent pe durabilitatea socială, economică și de mediu (al doilea semestru al anului 2015)	
Finanțarea durabilă a sportului	— Elaborarea de orientări practice privind modul în care se pot încuraja investițiile transparente și pe termen lung în domeniul sportului, inclusiv prin intermediul finanțării UE – orientări bazate, printre altele, pe recomandările formulate în 2012 privind finanțarea durabilă a sportului, inclusiv prin intermediul ajutoarelor de stat (primul semestru al anului 2016)	

Subiect-cheie	Rezultat și termen preconizat	Structură de lucru
	Sport și societate	
Activitatea fizică benefică pentru sănătate	— Elaborarea recomandărilor grupului de experți vizând încurajarea educației fizice în școli – inclusiv dezvoltarea abilităților motorii în primii ani ai copilăriei – și urmărind să pună bazele unor interacțiuni utile cu sectorul sportului, cu autoritățile locale și cu sectorul privat (primul semestru al anului 2015) — Coordonarea punerii în aplicare a Recomandării Consiliului privind HEPA (al doilea semestru al anului 2016)	Grupul de experți privind activitatea fizică benefică pentru sănătate (HEPA)
Educație, formare, ocuparea forței de muncă și activitatea de voluntariat	— Elaborarea recomandărilor grupului de experți vizând încurajarea voluntariatului în sport, inclusiv cele mai bune practici privind mecanismele juridice și fiscale (al doilea semestru al anului 2015 sau al doilea semestru al anului 2014) — Schimb de bune practici și prezentarea unui raport referitor la stadiul lucrărilor vizând includerea în Cadrul național de calificări (CNC) a calificărilor din domeniul sportului cu o trimitere la Cadrul european al calificărilor (CEC) (al doilea semestru al anului 2016) — Elaborarea recomandărilor grupului de experți privind contribuția sportului la sporirea capacității de inserție profesională a tinerilor – inclusiv a tinerilor sportivi profesioniști de ambele sexe – și privind crearea de locuri de muncă pe piața forței de muncă din domeniul sportului și din domeniile conexe (al doilea semestru al anului 2016) — Elaborarea de orientări practice privind conformitatea calificărilor naționale cu standardele internaționale în materie de calificări aparținând federațiilor sportive internaționale (al doilea semestru al anului 2015) — Elaborarea unui raport cu privire la stadiul lucrărilor privind punerea în aplicare a Orientărilor UE privind carierele duble ale sportivilor (primul semestru al anului 2017)	Grupul de experți privind gestionarea resurselor umane în domeniul sportului

([1]) Consiliul (Grupul de lucru pentru sport/Coreper) va continua să coordoneze pozițiile statelor membre ale UE înaintea reuniunilor Agenției Mondiale Antidoping (WADA).

ANEXA II

Principiile referitoare la componența și funcționarea celor cinci grupuri de experți stabilite de către statele membre și de către Comisie în cadrul celui de al doilea Plan de lucru european pentru sport pentru perioada 2014-2017

Componență

— Participarea statelor membre la lucrările grupurilor este voluntară, statele membre având posibilitatea de a se alătura grupurilor în orice moment.

— Statele membre interesate să participe la lucrările grupurilor vor numi experți în calitate de membri ai grupurilor respective. Statele membre se vor asigura că experții desemnați au experiență relevantă în domeniul respectiv la nivel național și că vor asigura o comunicare eficace cu autoritățile naționale competente. Comisia va coordona exercițiul de numire.

— Fiecare grup de experți poate decide să invite alți participanți: experți independenți, reprezentanți ai mișcării sportive și alte părți interesate, precum și reprezentanți ai țărilor terțe europene. Fiecare grup de experți poate propune includerea altor participanți pentru întreaga perioadă de lucru, cu cerința ca includerea acestora în calitate de membri să fie aprobată în unanimitate de grupul de experți.

Proceduri de lucru

— Pentru punerea în aplicare a acestui Plan de lucru, fiecare grup de experți va fi responsabil de numirea președintelui sau a co-președinților în cadrul primei reuniuni de lucru la nivel de grup de experți după adoptarea Planului de lucru. Alegerea președinților se va desfășura într-un mod deschis și transparent, sub coordonarea Comisiei, care acționează ca secretariat al grupurilor de experți.

— Fiecare grup de experți va pregăti un program de lucru în conformitate cu acest Plan de lucru și se va concentra asupra furnizării de rezultate concrete și utilizabile în conformitate cu prevederile de la anexa I.

— Statelor membre li se va acorda posibilitatea de a îndruma grupurile de experți în scopul de a garanta rezultatul și calendarul dorite, precum și coordonarea activității grupurilor.

— Consiliul și reprezentanții guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, vor decide dacă este oportună propunerea de noi acțiuni pentru grupurile de experți.

— Comisia va oferi atât expertiză, cât și sprijin logistic și de secretariat pentru desfășurarea activității grupurilor. Pe cât posibil, aceasta va sprijini grupurile prin alte mijloace adecvate (inclusiv studii relevante pentru domeniul lor de activitate).

— Ca regulă generală, grupurile de experți se vor reuni la Bruxelles, dar pot organiza reuniuni și în altă parte, la invitația unui stat membru.

— Ca regulă generală, grupurile de experți se vor reuni de două ori pe an, dar pot adopta un calendar diferit, în funcție de necesități.

Raportarea și informarea

— Președinții grupurilor de experți vor informa Grupul de lucru pentru sport cu privire la evoluția lucrărilor grupurilor de experți respective și vor prezenta rapoarte privind rezultatele obținute.

— Ordinea de zi și rapoartele reuniunilor tuturor grupurilor vor fi la dispoziția tuturor statelor membre, indiferent de gradul lor de participare într-un anumit domeniu. Rezultatele grupurilor vor fi publicate.

— Rapoartele privind rezultatele trimise de grupurile de experți vor fi integrate în raportul Comisiei privind punerea în aplicare a Planului de lucru.

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

CONSILIU

Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind promovarea antreprenoriatului în rândul generației tinere în vederea sprijinirii incluziunii sociale a tinerilor

(2014/C 183/04)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

RECUNOSCÂND CĂ:

1. Criza economică care a început în a doua jumătate a ultimului deceniu a creat o situație deosebit de fragilă pentru tânăra generație de astăzi. Ratele șomajului în rândul tinerilor continuă să se situeze la niveluri ridicate față de alte perioade din trecut, atingând 23,2 % în UE-28, respectiv 23,8 % în zona euro (în decembrie 2013).

2. Din cauza ratelor ridicate ale șomajului care afectează această categorie de vârstă, tinerii se confruntă cu un nivel sporit de sărăcie și de excluziune socială, din ce în ce mai mulți dintre ei simțindu-se nevoiți să își părăsească țara de origine și, în anumite cazuri, chiar să emigreze în afara Europei, în căutarea unor perspective mai bune. Aceasta generează, în unele state membre, un fenomen de „exod de materie cenușie" care s-ar putea dovedi dificil de remediat.

3. Uniunea Europeană promovează antreprenoriatul prin intermediul Strategiei Europa 2020 și al inițiativelor sale emblematice privind „Noi competențe și locuri de muncă", „O agendă digitală pentru Europa", „O Uniune a inovării" și „Tineretul în mișcare", încurajând viziunea antreprenorială, precum și cunoștințele, competențele și aptitudinile asociate, care pot să stimuleze competitivitatea și creșterea economică inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii.

4. Antreprenoriatul reprezintă un vector important pentru creșterea economică și pentru crearea de locuri de muncă, permițând înființarea de noi operatori economici și de noi locuri de muncă, deschiderea de perspective privind noi piețe, creșterea productivității și crearea de bogăție. Tinerii care își dezvoltă o mentalitate antreprenorială au șanse crescute de inserție pe piața muncii. Antreprenoriatul și, în special, întreprinderile mici și mijlocii (IMM-urile) reprezintă piatra de temelie a economiei UE, precum și cea mai importantă sursă de noi locuri de muncă ([1]).

5. Culturile care valorizează și recompensează comportamentul antreprenorial, precum asumarea de riscuri în mod calculat și o capacitate de gândire independentă, creează un mediu favorabil dezvoltării de soluții noi la provocările sociale. În acest sens, antreprenorii trebuie să se bucure de mai multă apreciere în percepția publică, educația antreprenorială trebuie intensificată, iar grupurile slab reprezentate trebuie să beneficieze de o atenție specială și de ajutor în vederea lansării de afaceri sau de întreprinderi și a gestionării și extinderii acestora.

([1]) Peste 99 % din totalitatea întreprinderilor europene sunt, de fapt, IMM-uri. Acestea oferă două din trei locuri de muncă în sectorul privat și contribuie la peste jumătate din valoarea adăugată totală creată de întreprinderile din UE (pagina de internet a Direcției Generale Întreprinderi și Industrie – Comisia Europeană).

6. Antreprenoriatul nu reprezintă un demers motivat strict de profit. La combaterea principalelor provocări societale cărora trebuie să le facem față contribuie o serie de actori diferiți, care provin atât din sectorul public, cât și din cel privat, precum și din rândurile societății civile și ale organizațiilor din economia socială ([1]), care combină o dimensiune socială cu una antreprenorială. Acest fenomen poartă denumirea de „antreprenoriat social", iar noile tipuri de organizații care au apărut în acest context, denumirea de „întreprinderi sociale".

7. Cultura și creativitatea au fost identificate în „cadrul reînnoit pentru cooperarea europeană în domeniul tineretului" drept un domeniu de acțiune relevant pentru tineri. Sectoarele culturale și creative ([2]) pot oferi posibilități considerabile de a transforma creativitatea și capitalul uman al tinerilor în creștere inteligentă și locuri de muncă. În era digitală, participarea la cultură constituie un instrument puternic de promovare a incluziunii sociale și a angajamentului social, în special în rândul tinerilor.

8. În raportul său final, grupul de experți pentru „promovarea creativității și a capacității de inovare a tinerilor prin identificarea competențelor și a aptitudinilor dobândite prin învățarea nonformală și informală" a analizat modalitățile de îmbunătățire a capacității de inserție profesională a tinerilor.

CONSIDERĂ CĂ:

9. Antreprenoriatul poate constitui un element important din perspectiva autonomiei, a dezvoltării personale și a bunăstării tinerilor. Antreprenoriatul poate fi considerat drept una dintre soluțiile disponibile pentru combaterea șomajului în rândul tinerilor.

10. Europa ar trebui să investească în educație și formare antreprenorială, în crearea unui mediu în care antreprenorii să își poată realiza optim potențialul și să se poată dezvolta, în comunicarea cu grupuri specifice, precum și în vizibilitatea antreprenorilor ca modele de urmat.

11. Modelul „antreprenoriatului social", care vizează în primul rând contribuția la binele comun al societății, poate prezenta în special atractivitate pentru tineri și le poate oferi acestora posibilitatea de a contribui cu soluții inovatoare la provocările actuale, de ordin economic, social și legate de mediu. Acest concept al unui antreprenoriat social apropiat de oameni și de comunitățile locale asigură coeziune socială prin implicarea tinerilor, inclusiv a celor care fac parte din grupuri vulnerabile.

12. Întreprinderile sociale ([3]) contribuie la o creștere inteligentă răspunzând noilor necesități prin intermediul inovării sociale; ele creează o creștere economică durabilă prin faptul că țin seama de impactul lor asupra mediului și prin viziunea lor pe termen lung; ele reprezintă un element central al unei creșteri economice favorabile incluziunii, datorită importanței pe care o acordă oamenilor și coeziunii sociale.

ÎN ACEST SENS:

13. Politica pentru tineret poate juca un rol în cadrul cooperării transsectoriale care poate contribui la înlăturarea barierelor. Antreprenoriatul, ca multe alte domenii, necesită o abordare pe termen lung și o puternică încredere în capacitățile tinerilor. Pentru a realiza acest obiectiv, este nevoie ca tinerii să fie încurajați și trebuie să li se cultive de timpuriu un spirit antreprenorial – spirit de inițiativă, încredere, o capacitate de a-și asuma riscuri în mod calculat, creativitate, organizare, tenacitate – pentru ca ulterior să își poată realiza pe deplin potențialul și să se integreze cu succes pe piața muncii. Referitor la scopul de a promova antreprenoriatul în rândul tinerilor, cu un accent deosebit pe antreprenoriatul social, au fost identificate următoarele priorități:

   — Dezvoltarea viziunii antreprenoriale și a aptitudinilor antreprenoriale ale tinerilor prin intermediul educației formale, nonformale și informale. Competențele antreprenoriale includ aptitudini și atitudini transversale, precum și cunoștințe. Activitățile pentru tineret reprezintă un instrument-cheie pentru dezvoltarea aptitudinilor transversale.

([1]) În UE, peste 14,51 milioane de persoane sunt ocupate în muncă în cadrul economiei sociale, ceea ce reprezintă 6,5 % din totalul persoanelor în activitate. Acest sector include organizații cu statut juridic special (cooperative, fundații, asociații, societăți mutuale), precum și întreprinderi sociale care se prezintă sub formă de societăți private sau societăți anonime tradiționale [Inițiativa pentru antreprenoriatul social – SEC(2011) 1278 final)].

([2]) Sectoarele culturale și creative reprezintă 4,5 % din PIB-ul european, aproape 8 milioane de lucrători fiind ocupați în muncă în aceste sectoare [Promovarea sectoarelor culturale și creative pentru creștere economică și crearea de locuri de muncă în UE – COM(2012) 537 final)].

([3]) O întreprindere socială, actor al economiei sociale, este o întreprindere al cărei principal obiectiv este cel de a avea un impact social mai curând decât cel de a genera profit pentru proprietarii sau acționarii săi. Întreprinderile sociale funcționează pe piață furnizând bunuri și servicii în mod antreprenorial și inovator și își utilizează profiturile cu predilecție pentru atingerea unor obiective sociale. Aceste organizații sunt gestionate în mod deschis și responsabil, în special prin implicarea angajaților lor, a consumatorilor și a părților interesate care sunt afectate de activitățile lor economice [Inițiativa pentru antreprenoriatul social – SEC(2011) 1278 final)].

— Promovarea activităților pentru tineret (prin activități de informare, consiliere și îndrumare) și a activităților de voluntariat în rândul tinerilor, ca mijloace de obținere a unor aptitudini necesare în vederea găsirii unui loc de muncă sau a lansării unui proiect propriu. Recunoașterea contribuției activităților pentru tineret la consolidarea și sprijinirea energiei creative a tinerilor și a capacității lor de inovare ca element-cheie pentru sprijinirea autodezvoltării acestora, precum și a incluziunii lor active.

— Dezvoltarea și întărirea „antreprenoriatului social" ca model antreprenorial în rândul tinerei generații, într-un mod care să îi poată îmbunătăți șansele de angajare, ținând totodată seama de valorile legate de durabilitate și de mediu.

— Promovarea însușirii, de către toți tinerii, a unor competențe digitale care să le permită acestora să exploateze pe deplin potențialul lumii digitale.

— Promovarea sensibilizării în raport cu mediul cultural, în rândul tinerilor, totodată în calitatea lor de actori și de utilizatori, pentru creșterea spiritului de inițiativă și a spiritului antreprenorial al acestora. Accesul la cultură și participarea activă la activități culturale pot contribui la bunăstarea tinerilor și la conștientizarea de către aceștia a legăturilor create de un patrimoniu cultural comun.

INVITĂ STATELE MEMBRE, ȚINÂND SEAMA ÎN MOD CORESPUNZĂTOR DE PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII:

14. Să recunoască rolul important al antreprenoriatului și al întreprinderilor în combaterea șomajului în rândul tinerilor și să elaboreze și să perfecționeze politici în vederea unei mai bune cunoașteri a diverselor aspecte ale antreprenoriatului în rândul tinerilor.

15. Să recunoască importanța educației antreprenoriale de la o vârstă fragedă și să sublinieze rolul învățării nonformale și informale în asigurarea unei abordări holistice a dezvoltării personale a tinerilor și în facilitarea integrării reușite a acestora pe piața forței de muncă.

16. Să promoveze activitățile pentru tineret și activitățile de antreprenoriat ca instrumente-cheie în dezvoltarea competențelor transversale și nontehnice care sunt necesare în gestionarea afacerilor și în activitățile antreprenoriale. În acest sens, să dezvolte și să evidențieze și mai mult recunoașterea sau validarea învățării nonformale și informale, ținând seama, de asemenea, de rezultatele învățării care sunt relevante în materie de antreprenoriat.

17. Să aibă în vedere recunoașterea organizațiilor de tineret drept unul dintre principalii furnizori de învățare nonformală și informală având drept rezultat o viziune și aptitudini antreprenoriale. În acest sens, statele membre ar putea analiza posibilitatea consolidării sprijinului oferit organizațiilor de tineret în vederea furnizării de orientare, mentorat și formare profesională de înaltă calitate.

18. Să promoveze și să sprijine noile întreprinderi și întreprinderile sociale în depășirea obstacolelor semnificative întâlnite în ceea ce privește accesul la finanțare, serviciile de sprijin, oportunitățile în ceea ce privește îndrumarea de către mentori (inclusiv utilizarea eficientă a fondurilor europene structurale și de investiții, atunci când acest lucru este compatibil cu acordurile de parteneriat).

19. Să ofere sprijin, după caz, prin reducerea potențialelor obstacole în funcție de nivelul impactului social și de mediu.

INVITĂ STATELE MEMBRE ȘI COMISIA, ÎN LIMITA COMPETENȚELOR ACESTORA ȘI ȚINÂND SEAMA ÎN MOD CORESPUNZĂTOR DE PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII:

20. Să sporească vizibilitatea antreprenoriatului social și să pună la punct instrumente care să permită o mai bună înțelegere a acestui sector. În acest sens, să urmărească o mai bună cunoaștere și să promoveze diferite forme de întreprinderi, întreprinderi sociale (inclusiv cooperativele), întreprinderi culturale și creative etc.

21. Să faciliteze efectuarea de stagii și de schimburi, împărtășirea experiențelor și alte activități de învățare care pot consolida atitudinile și competențele antreprenoriale (de exemplu, implicarea directă a tinerilor în experiențe antreprenoriale, formarea la locul de muncă, rețelele, promovarea unor competențe specializate) și să sprijine eforturile vizând definirea rezultatelor de învățare ale acestor activități. De asemenea, să promoveze elaborarea de instrumente care să le permită tinerilor să își evalueze și să își prezinte competențele antreprenoriale.

22. Să încurajeze micile întreprinderi și tinerii antreprenori să inoveze și să valorifice la maximum oportunitățile oferite de piața internă a UE, îndemnându-i să se deplaseze în străinătate și să participe la transferuri de cunoștințe și la cooperarea la nivel transfrontalier. În scopul realizării acestor obiective, ar trebui promovate rețelele de tineri antreprenori sociali și potențiali parteneri.

23. Să încurajeze schimbul de oportunități și colaborarea între tinerii antreprenori din diferite state membre. Să consolideze solidaritatea intergenerațională reciprocă prin intermediul unor schimburi de cunoștințe între antreprenori cu mai multă experiență și tineri care aspiră să devină antreprenori. Să promoveze programe de mentorat în domeniul antreprenoriatului la nivel național și european.

24. Să intensifice cooperarea transsectorială și să asigure accesul la informare și la servicii de sprijin, în vederea creării unor condiții favorabile pentru tinerii antreprenori și a reducerii sarcinii administrative căreia trebuie să îi facă față aceștia.

25. Să promoveze accesibilitatea la nivelul tuturor părților interesate relevante și să încurajeze participarea la programele europene (precum Erasmus+, Erasmus pentru tineri antreprenori, în cadrul programului COSME, Fondul social european și alte programe de finanțare pentru întreprinderi sociale și microfinanțare în cadrul Programului pentru ocuparea forței de muncă și inovare socială) pentru a dezvolta competențele antreprenoriale în rândul tinerilor, pentru a promova, după caz, un sprijin specializat pentru tinerii antreprenori și pentru a consolida capacitățile persoanelor care lucrează cu tinerii pentru a valorifica în mod optim potențialul acestora.

INVITĂ COMISIA:

26. Să aducă în atenția publicului tema antreprenoriatului în rândul tinerilor, inclusiv prin intermediul Portalului european pentru tineret, și să prezinte bune practici privind această temă (eventual în conjuncție cu „Săptămâna europeană a IMM-urilor”).

27. Să lanseze activități de cercetare sau un studiu cu privire la antreprenoriatul în rândul tinerilor și să sporească baza de cunoștințe în acest domeniu, concentrându-se asupra tinerilor antreprenori, a antreprenoriatului social și a „locurilor de muncă verzi”, precum și a rolului activităților pentru tineret referitor la aceste aspecte.

28. Să consolideze cooperarea activă în rândul tinerilor antreprenori cu partenerii relevanți din mediul social și de afaceri și cu alte părți interesate, inclusiv prin intermediul programului Erasmus+ și al programului Erasmus pentru tineri antreprenori.

Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind formarea eficace a profesorilor ([1])

(2014/C 183/05)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

REAMINTIND CONTEXTUL POLITIC AL ACESTEI CHESTIUNI, ASTFEL CUM ESTE EXPUS ÎN ANEXA LA PREZENTELE CONCLUZII,

CONSIDERĂ CĂ:

1. Este recunoscut la scară largă faptul că predarea de înaltă calitate este unul din factorii-cheie pentru obținerea unor rezultate pozitive ale învățării, prin dezvoltarea cunoștințelor, competențelor, atitudinilor și valorilor de care cursanții au nevoie pentru a își valorifica pe deplin potențialul atât ca persoane, cât și ca membri activi ai societății și ai forței de muncă.

2. Într-o lume aflată în schimbare rapidă, rolul profesorilor – și așteptările care li se aplică – evoluează de asemenea, aceștia confruntându-se cu dificultățile ridicate de noi cerințe în materie de competențe, de evoluțiile tehnologice rapide și de creșterea diversității sociale și culturale, precum și cu necesitatea de a asigura o predare mai individualizată și de a răspunde nevoilor de învățare speciale.

3. Formatorii profesorilor au un rol esențial în menținerea și îmbunătățirea calității personalului didactic. Furnizarea unor servicii de înaltă calitate de formare inițială a profesorilor, de sprijin la început de carieră („integrare") și de dezvoltare profesională continuă este un factor semnificativ pentru a asigura atât atragerea candidaților potriviți către profesia de cadru didactic, cât și faptul că profesorii dețin și își mențin competențele relevante de care au nevoie pentru a fi eficace în sălile de clasă de astăzi.

4. Îmbunătățirea programelor de formare a profesorilor și a proceselor de recrutare necesită identificarea prealabilă a competențelor profesionale necesare profesorilor în diferite etape ale carierei lor. Cadrele de competență profesională pot fi utilizate pentru a crește standardele de calitate prin definirea cunoștințelor, competențelor și atitudinilor pe care profesorii, inclusiv cei din domeniul VET (învățământ profesional și tehnic) și al învățării în rândul adulților, ar trebui să le dețină sau să le dobândească. În mod similar, formatorii profesorilor care îi pregătesc pe aceștia din urmă să le preia sarcinile pot beneficia de acest tip de cadre.

RECUNOAȘTE CĂ:

1. Nu este neobișnuit pentru noii profesori să părăsească prematur această profesie, fenomen care poate duce la o pierdere semnificativă pentru persoanele vizate și pentru sisteme în ansamblu. Programe de formare inițială a profesorilor care să îi pregătească pe aceștia în mod adecvat de la bun început, împreună cu măsuri de integrare, mentorat și acordarea unei atenții sporite bunăstării personale și profesionale a profesorilor pot contribui la remedierea acestei probleme.

2. Formarea profesorilor ar trebui văzută ca parte integrantă a obiectivului strategic mai amplu de sporire a atractivității și a calității profesiei. Aceasta presupune strategii adecvate de selecție, recrutare și păstrare a profesorilor, formare inițială eficace, sprijin la început de carieră, învățare și dezvoltare profesională pe parcursul întregii cariere, feedback pedagogic și stimulente pentru profesori.

3. Programele de formare a profesorilor, indiferent dacă sunt destinate viitorilor profesori înainte ca aceștia să își înceapă cariera sau profesorilor în exercițiu în contextul dezvoltării profesionale continue, ar trebui să fie suficient de flexibile pentru a răspunde schimbărilor din procesul de predare și învățare. Acestea ar trebui să se bazeze pe experiența proprie a profesorilor și să vizeze încurajarea abordărilor interdisciplinare și bazate pe colaborare, astfel încât instituțiile de învățământ și profesorii să considere că face parte din sarcinile lor să lucreze în cooperare cu părți interesate relevante, cum ar fi colegi, părinți și angajatori.

([1]) În sensul prezentului text, termenul „profesor" se referă la profesorii din învățământul preuniversitar, la profesorii și formatorii din învățământul profesional și tehnic (VET), precum și la formatorii adulților.
Termenul „formator al profesorilor" este utilizat pentru a descrie toate persoanele care facilitează în mod activ învățarea formală pentru profesorii în devenire și pentru cei în exercițiu, inclusiv la nivelul formării inițiale a profesorilor sau al dezvoltării profesionale continue.

4. Răspândirea rapidă a instrumentelor de învățare digitale și a resurselor educaționale deschise creează totodată nevoia ca profesorii să dobândească o înțelegere suficientă a acestora, pentru a putea dezvolta competențe digitale relevante și a le utiliza în mod eficace și adecvat în cadrul predării. Aceste instrumente noi pot contribui, de asemenea, la asigurarea accesului egal la un învățământ de înaltă calitate pentru toți.

CONVINE CĂ:

1. Formarea inițială ar trebui să le ofere viitorilor profesori competențele esențiale necesare pentru realizarea unui act de predare de înaltă calitate, precum și să le stimuleze motivația de a dobândi competențe și de a și le actualiza pe parcursul întregii lor cariere. Ținând seama pe deplin de contextele naționale, formarea inițială ar trebui nu numai să includă cunoașterea materiei și competențe pedagogice consolidate prin perioade integrate de experiență practică de predare, ci și să încurajeze autoreflecția și munca în colaborare, adaptarea la clasele multiculturale și acceptarea unor roluri de conducere.

2. Printre aspectele specifice cărora programele de formare a profesorilor ar trebui să le acorde o mai mare atenție se numără metode eficiente de sprijinire a cursanților să dobândească competențe transversale precum competențe digitale, capacitatea de a învăța, spirit antreprenorial, gândire creativă și critică, precum și să își consolideze competențele lingvistice. În plus, ar trebui să se ia în considerare modalități eficace de sprijinire a diferitelor grupuri de cursanți, inclusiv a celor cu nevoi speciale și/sau proveniți din medii defavorizate.

3. Formarea inițială a profesorilor ar putea beneficia de sistemele de asigurare a calității și de revizuirile periodice din cadrul acestora, punându-se accentul pe obținerea rezultatelor necesare ale învățării, pe calitatea și durata adecvată a experienței practice și pe asigurarea relevanței conținutului predării.

4. Instituțiile de învățământ superior care furnizează formare inițială pentru profesori ar putea fi consolidate ca centre pentru formarea atât a profesorilor, cât și a formatorilor acestora, precum și pentru efectuarea de cercetări cu privire la dezvoltarea competențelor profesorilor și la metode de predare și de învățare eficace.

5. Prin dialoguri și parteneriate între furnizorii de activități de formare a profesorilor și instituțiile de învățământ, precum și cu reprezentanți ai pieței muncii și cu comunitatea, se pot obține perspective și idei utile pentru elaborarea și aplicarea programelor de formare a profesorilor. Astfel de parteneriate pot contribui, de asemenea, la promovarea unei abordări mai coordonate a calificărilor, a standardelor de competență și a furnizării activităților corespunzătoare de formare, în special în domeniul VET și al învățării în rândul adulților.

6. Atât formarea inițială a profesorilor, cât și dezvoltarea profesională continuă ar trebui să se bazeze pe o cercetare pedagogică aprofundată și să aplice metode de învățare pentru adulți bazate pe comunități de practică, pe învățarea on-line și pe învățarea reciprocă. Acestea ar trebui să asigure faptul că profesorii au ocazii periodice de a își actualiza cunoștințele în materie și de a primi sprijin și formare privind metode de predare eficace și inovatoare, inclusiv privind cele bazate pe tehnologii noi.

INVITĂ STATELE MEMBRE, CU RESPECTAREA PRINCIPIULUI SUBSIDIARITĂȚII ȘI A AUTONOMIEI INSTITUȚIONALE ȘI ÎN CONFORMITATE CU SITUAȚIA NAȚIONALĂ:

1. Să depună eforturi pentru a se asigura că programele de formare inițială a profesorilor le oferă viitorilor profesori posibilități de dobândire a tuturor competențelor relevante de care au nevoie pentru a-și începe cu succes cariera.

2. Să promoveze dezvoltarea unor cadre cuprinzătoare de competență profesională pentru profesori ([1]), care să definească competențele și calitățile de care au nevoie aceștia în diferite etape ale carierei lor sau în diferite situații de predare. Aceste cadre ar trebui să fie suficient de flexibile pentru a răspunde nevoilor în schimbare și ar trebui discutate în cooperare cu părțile interesate relevante.

3. În mod similar, să încurajeze instituirea de cadre de competență profesională pentru formatorii profesorilor, stabilind competențele de care au nevoie aceștia și consolidând în același timp colaborarea și schimbul de practici *inter pares* și dezvoltând domenii precum mentoratul în cadrul școlii pentru profesorii noi.

4. Să exploreze în continuare potențialul cooperării consolidate, al parteneriatelor și al creării de rețele cu o serie largă de părți interesate în elaborarea de programe de formare a profesorilor.

([1]) Pe baza raportului din iulie 2013 al fostului Grup de lucru tematic privind dezvoltarea profesională a profesorilor (Sprijinirea dezvoltării competențelor profesorilor pentru rezultate mai bune ale învățării).

5. Să promoveze predarea și învățarea digitale eficace, prin asigurarea faptului că formatorii profesorilor și profesorii înșiși dobândesc un nivel suficient de competențe digitale și că învață cum să ajute cursanții să utilizeze resursele digitale în mod rațional și în condiții de siguranță și cum să gestioneze mai bine procesele de învățare individuale, prin intermediul unor programe actualizate de formare a profesorilor și prin îmbunătățirea accesului la resurse educaționale deschise de calitate și a utilizării acestora.

6. Să utilizeze posibilitățile de finanțare oferite de instrumentele UE, cum ar fi programul Erasmus+ și, după caz, Fondul social european, pentru:

   (i) a sprijini politicile statelor membre care vizează îmbunătățirea calității formării inițiale a profesorilor și a dezvoltării profesionale continue a acestora; și

   (ii) a promova mobilitatea viitorilor profesori, a personalului didactic și a formatorilor profesorilor și a încuraja parteneriatele strategice, experimentarea la nivelul politicilor și proiectele prospective în domeniul formării profesorilor, permițând în special testarea unor metodologii noi și punerea în practică a cadrelor de competență.

INVITĂ STATELE MEMBRE ȘI COMISIA:

1. Să valorifice pe deplin structurile *ET 2020* din cadrul metodei deschise de coordonare pentru a consolida procesul de elaborare a politicilor pe bază pe date concrete și pentru a dezvolta și a disemina practicile de succes la nivelul politicilor privind:

   — programe eficace de formare a profesorilor, cu accent pe formarea inițială a profesorilor și pe modurile în care ar trebui tratate abordările în materie de predare bazate pe colaborare;

   — dezvoltarea profesională a formatorilor în domeniul VET din cadrul companiilor, având în vedere rolul crucial al acestora în asigurarea unor ucenicii de înaltă calitate și a altor forme de învățare la locul de muncă;

   — sporirea relevanței programelor de învățământ în domeniul formării profesorilor, precum și a competențelor profesionale ale profesorilor și formatorilor, după caz printr-o cooperare mai strânsă cu angajatorii (inclusiv societăți).

2. Să exploateze rezultatele unor studii și anchete relevante, cum ar fi TALIS [1], pentru a aborda implicațiile la nivelul politicilor ale opiniilor și punctelor de vedere ale profesorilor și directorilor unităților de învățământ cu privire la formarea profesorilor.

3. Să identifice, prin intermediul cercetării, exemple privind cele mai eficiente metode și practici prin care profesorii să ajute cursanții să își gestioneze procesul de învățare într-un mod eficace în mediile de învățare multidimensionale de astăzi.

INVITĂ COMISIA:

1. Să constituie comunități de profesori, în special viitori și recent recrutați, prin utilizarea platformelor europene existente pentru profesori, cum ar fi eTwinning, în vederea dezvoltării în continuare a colaborării *inter pares* cu privire la practicile de predare din întreaga UE.

2. Să sprijine cooperarea cu partenerii, rețelele și organizațiile care pot oferi experiență și „know-how” cu privire la elaborarea de programe eficace de formare a profesorilor, în special programe de formare inițială.

---

[1] Sondajul internațional al OCDE privind predarea și învățarea.

ANEXĂ

Contextul politic

1. Articolele 165 și 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
2. Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele fundamentale pentru învățarea pe tot parcursul vieții ([1]).
3. Concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 15 noiembrie 2007, privind îmbunătățirea calității pregătirii cadrelor didactice ([2]).
4. Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale pentru perioada de până în 2020 (ET 2020).
5. Concluziile Consiliului din 26 noiembrie 2009 privind dezvoltarea profesională a cadrelor didactice și a directorilor unităților de învățământ ([3]).
6. Comunicatul de la Bruges din 7 decembrie 2010 și concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului, privind prioritățile cooperării europene consolidate în domeniul educației și al formării profesionale pentru perioada 2011-2020 ([4]).
7. Rezoluția Consiliului din 28 noiembrie 2011 privind un plan european reînnoit pentru învățarea în rândul adulților ([5]).
8. Concluziile Consiliului din 26 noiembrie 2012 privind educația și formarea profesională în Europa 2020 – contribuția educației și formării profesionale la redresare, la creșterea economică și la crearea de locuri de muncă ([6]).
9. Concluziile Consiliului din 15 februarie 2013 privind investițiile în educație și formare profesională – o reacție la Regândirea educației: investiții în competențe pentru rezultate socioeconomice mai bune și Analiza anuală a creșterii pentru 2013 ([7]).
10. Concluziile Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind conducerea eficace în educație ([8]).
11. Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus +": Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport ([9]).
12. Concluziile Consiliului din 24 februarie 2014 privind o educație și o formare profesională eficace și inovatoare pentru a investi în abilități – sprijinirea Semestrului european 2014 ([10]).

Alt context

1. Comunicarea Comisiei din 20 noiembrie 2012 privind Regândirea educației: investiții în competențe pentru rezultate socioeconomice mai bune.
2. Raportul Eurydice din 2013 intitulat *Key Data on Teachers and School Leaders in Europe* („Date esențiale privind profesorii și directorii unităților de învățământ din Europa").

([1]) JO L 394, 30.12.2006, p. 10.
([2]) JO C 300, 12.12.2007, p. 6.
([3]) JO C 302, 12.12.2009, p. 6.
([4]) JO C 324, 1.12.2010, p. 5.
([5]) JO C 372, 20.12.2011, p. 1.
([6]) JO C 393, 19.12.2012, p. 5.
([7]) JO C 64, 5.3.2013, p. 5.
([8]) JO C 30, 1.2.2014, p. 2.
([9]) JO L 347, 20.12.2013, p. 50.
([10]) JO C 62, 4.3.2014, p. 4.

Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind multilingvismul și dezvoltarea competențelor lingvistice

(2014/C 183/06)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

AVÂND ÎN VEDERE:

— articolele 165 și 166 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;

— concluziile reuniunii Consiliului European de la Barcelona din perioada 15-16 martie 2002, care au făcut apel la acțiuni destinate „îmbunătățirii competențelor fundamentale, în special prin învățarea a cel puțin două limbi străine de la o vârstă foarte fragedă", precum și la instituirea unui indicator al competențelor lingvistice ([1]);

— Concluziile Consiliului din 19 mai 2006, care au definit principiile unui indicator european al competențelor lingvistice ([2]);

— Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale (*ET 2020*), care evidențiază importanța consolidării competenței lingvistice ([3]);

— Concluziile Consiliului din 28-29 noiembrie 2011 privind competențele lingvistice necesare în vederea creșterii mobilității, care au evidențiat importanța unei bune stăpâniri a limbilor străine drept competență-cheie esențială pentru găsirea unui loc potrivit în lumea modernă și pe piața muncii ([4]);

— Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus +", care include obiectivul de a îmbunătăți predarea și învățarea limbilor ([5]).

ȘI ÎN SPECIAL:

— Concluziile Consiliului din 22 mai 2008 privind multilingvismul, care au invitat statele membre să colaboreze pentru a consolida cooperarea europeană privind multilingvismul și să ia măsuri corespunzătoare pentru a îmbunătăți predarea eficientă a limbilor ([6]);

— Rezoluția Consiliului din 21 noiembrie 2008 privind o strategie europeană în favoarea multilingvismului, care a invitat statele membre să promoveze multilingvismul în sprijinul competitivității, al mobilității și al capacității de inserție profesională și ca mijloc de consolidare a dialogului intercultural ([7]).

CONSIDERÂND URMĂTOARELE:

1. Diversitatea lingvistică este o componentă fundamentală a culturii europene și a dialogului intercultural, iar abilitatea de a comunica într-o altă limbă decât limba maternă este recunoscută a fi una dintre competențele-cheie pe care cetățenii ar trebui să urmărească să le obțină ([8]).

2. Peisajul lingvistic în UE este complex și divers, cu factori naționali care influențează învățarea și predarea limbilor și diferențe considerabile în ceea ce privește legislația și practica referitoare la acestea.

3. Competențele lingvistice contribuie la mobilitate, la capacitatea de inserție profesională și la dezvoltarea personală a cetățenilor europeni, în special a tinerilor, în conformitate cu obiectivele Strategiei *Europa 2020* pentru creștere economică și ocuparea forței de muncă.

4. Nivelul competențelor lingvistice ale multor tineri din Europa ar putea fi îmbunătățit și, în pofida anumitor progrese în ultimele decenii, accesul la învățarea limbilor variază încă în mod considerabil de la o țară la alta.

5. Întrucât reprezintă sursa a numeroase limbi moderne, studiul limbilor clasice cum ar fi greaca veche și latina poate facilita învățarea limbilor, putând de asemenea contribui la durabilitatea patrimoniului nostru comun.

([1]) SN 100/1/02 REV 1, p. 19, punctul 44, a doua liniuță.
([2]) JO C 172, 25.7.2006, p. 1.
([3]) JO C 119, 28.5.2009, p. 2.
([4]) JO C 372, 20.12.2011, p. 27.
([5]) JO L 347, 20.12.2013, p. 50.
([6]) JO C 140, 6.6.2008, p. 14.
([7]) JO C 320, 16.12.2008, p. 1.
([8]) A se vedea Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 decembrie 2006 privind competențele-cheie pentru învățarea pe tot parcursul vieții (JO L 394, 30.12.2006, p. 10).

CONVINE URMĂTOARELE:

1. UE și statele membre ar trebui să evalueze progresul în dezvoltarea competențelor lingvistice, fiecare țară contribuind la acest progres în conformitate cu contextul și circumstanțele sale naționale.

2. Evaluarea competențelor lingvistice ar putea contribui la promovarea multilingvismului și a predării și învățării eficiente ale limbilor în școli.

3. Această evaluare ar putea fi întreprinsă pe baza evidențiată în anexa la prezentul document și ar trebui să cuprindă toate cele patru competențe lingvistice: citire, scriere, ascultare și vorbire.

4. Evaluarea ar putea:

   (i) să fie organizată la nivelul UE;

   (ii) să țină seama – în cazul în care sunt disponibile și în conformitate cu circumstanțele naționale – de date naționale;

   (iii) să fie organizată cu sprijinul unui grup alcătuit din experți din partea statelor membre și în cooperare cu Grupul permanent pentru indicatori și criterii de referință, în scopul garantării unei comparabilități maxime;

   (iv) să fie finanțată prin programul *Erasmus+*, în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 1288/2013 ([1]) și sub rezerva procedurii bugetare anuale;

   (v) să necesite resurse minime din partea școlilor și eforturi de raportare din partea statelor membre.

INVITĂ STATELE MEMBRE, CU RESPECTAREA PRINCIPIULUI SUBSIDIARITĂȚII ȘI ÎN CONFORMITATE CU SITUAȚIA NAȚIONALĂ:

1. Să adopte și să îmbunătățească măsuri vizând promovarea multilingvismului și sporirea calității și eficienței predării și învățării limbilor, inclusiv prin predarea a cel puțin două limbi pe lângă limba principală (limbile principale) de predare de la o vârstă fragedă și prin explorarea potențialului abordărilor inovatoare privind dezvoltarea competențelor lingvistice.

2. Să depună eforturi pentru a dezvolta metode adecvate pentru evaluarea nivelului de competență lingvistică în conformitate cu anexa la prezentul document.

3. Să elaboreze măsuri de sprijin pentru copiii și adulții care provin din familii de migranți în învățarea limbii (limbilor) țării gazdă.

4. Să valorifice potențialul programului *Erasmus+* și al fondurilor structurale și de investiții europene pentru atingerea acestor obiective.

5. Să utilizeze într-o mai mare măsură instrumentele și inițiativele de transparență europene destinate să sprijine și să promoveze învățarea limbilor, cum ar fi Cadrul european comun de referință pentru limbi, Europass, Portofoliul lingvistic european și Eticheta lingvistică europeană.

INVITĂ STATELE MEMBRE, CU SPRIJINUL COMISIEI:

1. Să facă schimb de experiențe și de bune practici prin intermediul metodei deschise de coordonare, pentru a îmbunătăți eficacitatea și calitatea învățării și predării limbilor.

2. Să recunoască rolul pe care îl poate juca învățarea non-formală și informală în învățarea limbilor, prin explorarea unor modalități de recunoaștere și validare a competențelor lingvistice dobândite în acest mod, în conformitate cu Recomandarea Consiliului din 2012 privind validarea învățării non-formale și informale ([2]).

3. Să exploreze modalități de a spori atractivitatea învățării limbilor și de a asigura un mai mare angajament în privința acesteia, inclusiv prin utilizarea TIC și a resurselor educaționale deschise, în vederea reducerii numărului cursanților care abandonează studiul limbilor înainte de a atinge un nivel adecvat de cunoaștere.

([1]) Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus +": Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport și de abrogare a Deciziilor nr. 1719/2006/CE, nr. 1720/2006/CE și nr. 1298/2008/CE (JO L 347, 20.12.2013, p. 50).

([2]) JO C 398, 22.12.2012, p. 1.

INVITĂ COMISIA:

1. Să analizeze fezabilitatea evaluării competențelor lingvistice în statele membre, inclusiv prin utilizarea datelor naționale, în cazul în care sunt disponibile, cu sprijinul unui grup alcătuit din experți din partea statelor membre și în cooperare cu Grupul permanent pentru indicatori și criterii de referință.

2. Să exploreze împreună cu statele membre și Eurostat, în cadrul sistemului statistic european și în vederea îmbunătățirii comparabilității, modalități de completare a datelor UE existente privind numărul de elevi din învățământul secundar care studiază o a treia limbă ([1]) în acord cu ambițiile obiectivului de la Barcelona și cadrul *ET 2020*.

3. Să continue și să consolideze cooperarea cu alte organizații active în acest domeniu, cum ar fi Consiliul Europei și Centrul european pentru limbi moderne al acestuia.

([1]) Această a treia limbă poate fi orice limbă modernă predată în școală. În plus, statele membre pot alege să furnizeze procentul de elevi a căror a treia limbă este greaca veche și/sau latina. Alte date care ar putea fi colectate includ numărul de limbi predate și dacă acestea sunt obligatorii sau opționale.

ANEXĂ

Evaluarea competențelor lingvistice

Evaluarea competențelor lingvistice se bazează pe:

Procentul de elevi în vârstă de 15 ani sau, după caz, în funcție de circumstanțele naționale, 14 sau 16 ani [1], care ating un nivel de *utilizator independent* în a doua limbă studiată [2].

Termenul „*utilizator independent*” corespunde cel puțin nivelului B1, astfel cum este definit în Cadrul european comun de referință pentru limbi (CECRL) [3].

Datele ar putea fi colectate printr-o anchetă efectuată la nivelul UE în vederea evaluării nivelului de cunoaștere în a doua limbă a sistemelor de educație și prezentate astfel încât să se asigure o comparabilitate maximă. Se pot utiliza în schimb datele naționale, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu CECRL.

Scorurile naționale sunt agregate ca o medie simplă a celor patru componente: citire, scriere, ascultare și vorbire. Rezultatul este o medie ponderată a acestor scoruri naționale, care ține seama de mărimea populației la nivel național.

---

[1] Va fi asigurată o comparabilitate maximă a datelor.

[2] Limba principală (limbile principale) de predare este considerată (sunt considerate) *prima* limbă (primele limbi), în timp ce, în rândul limbilor suplimentare, cea care este cel mai adesea predată este considerată a fi a *doua* limbă studiată. Fiecare stat membru stabilește limbile care sunt considerate a fi *prima* și *a doua* limbă în cazul său.
Numai limbile oficiale ale UE pot fi considerate drept a doua limbă.

[3] B1 (Utilizator independent) este definit după cum urmează:
Poate să înțeleagă punctele esențiale în vorbirea standard clară pe teme familiare referitoare la activitatea profesională, școală, petrecerea timpului liber etc. Poate să facă față majorității situațiilor care pot apărea în cursul unei călătorii printr-o regiune unde este vorbită limba. Poate să producă un text simplu și coerent pe teme familiare sau de interes personal. Poate să descrie experiențe și evenimente, visuri, speranțe și ambiții și să expună pe scurt motive și explicații pentru păreri și planuri.

Concluziile Consiliului din 20 mai 2014 privind asigurarea calității în sprijinul educației și formării profesionale

(2014/C 183/07)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

REAMINTIND CONTEXTUL POLITIC AL PREZENTELOR CONCLUZII, ASTFEL CUM ESTE PREZENTAT ÎN ANEXA LA ACESTEA,

SALUTĂ:

progresele realizate în dezvoltarea unei culturi de sporire continuă a calității în sistemele de educație și formare profesională din întreaga Europă – deși în grade diferite din cauza punctelor de plecare diferite – astfel cum au fost evidențiate într-o serie de rapoarte recente ale Comisiei ([1]).

CONSIDERĂ CĂ:

1. În calitate de participanți majori la efortul vizând locuri de muncă mai bune, o creștere economică și competitivitate mai solide, sistemele de educație și formare profesională din UE se confruntă cu provocări semnificative la a căror abordare poate contribui sporirea continuă a calității. Aceste provocări includ: extinderea accesului, reducerea ratei de părăsire timpurie a școlii și îmbunătățirea ratei de retenție; sprijinirea învățării inovatoare și asigurarea faptului că toți cursanții dobândesc cunoștințele, aptitudinile și competențele necesare pentru o societate favorabilă incluziunii, o cetățenie activă, învățarea pe tot parcursul vieții și capacitatea de inserție profesională, indiferent de contextele lor sociale și economice.

2. Mecanismele de asigurare a calității pot juca un rol important pentru a ajuta instituțiile de educație și formare profesională și factorii decizionali să răspundă provocărilor respective, asigurând adaptarea la scopul urmărit a calității sistemelor de educație și formare profesională și a calității fiecărei instituții în parte. Asigurarea calității – ca parte a unei serii de măsuri din partea guvernelor și instituțiilor – sporește transparența și stă la baza încrederii în ceea ce privește relevanța și calitatea cunoștințelor, aptitudinilor, competențelor și calificărilor, care, la rândul său, se bazează pe încrederea în calitatea instituțiilor și furnizorilor de educație și formare profesională.

3. Instrumentele europene de asigurare a calității, coroborate cu Cadrul european al calificărilor (CEC), cu Cadrul calificărilor pentru Spațiul european al învățământului superior și cu cadrele naționale ale calificărilor conexe acestora, au contribuit cu toate la dezvoltarea unei culturi a calității în instituțiile de educație și formare profesională, care, la rândul său, a facilitat de asemenea mobilitatea în scop educațional și mobilitatea forței de muncă la nivel transfrontalier și intersistemic.

4. Din perspectiva experienței dobândite în învățământul superior și în învățământul profesional și tehnic (VET), o serie de modalități flexibile de asigurare a calității pot sprijini sporirea calității în cadrul învățării formale și non-formale în toate sectoarele educației și formării profesionale și pot, de asemenea, răspunde unor fenomene care iau amploare, cum ar fi resursele educaționale deschise și educația transfrontalieră, inclusiv francizele ([2]).

CONVINE CĂ:

1. Există oportunități ample pentru abordări mai eficace privind asigurarea calității în toate sectoarele educației și formării profesionale, care fac trecerea de la o abordare de tip „listă de control” („check list”) către dezvoltarea unei culturi a calității veritabile sporite, integrată în procesul de predare și învățare, care poate să ridice standardele și să îmbunătățească rezultatele învățării.

2. Asigurarea calității – într-un cadru de sporire continuă a calității – ar trebui să sprijine reformele sistemelor de educație și formare profesională în acord cu agendele de reformă la nivel național și la nivelul UE.

3. În domeniul învățământului superior, asigurarea calității – în special asigurarea internă a calității – a devenit din ce în ce mai eficace în sprijinirea instituțiilor de învățământ superior (IIS) pentru atingerea obiectivelor acestora. Proiectarea asigurării externe a calității diferă între statele membre, în funcție de nevoile și circumstanțele naționale, cu acreditarea programelor și evaluarea la nivel instituțional, printre altele,

([1]) A se vedea anexa („Alt context”).

([2]) *Educația transfrontalieră* cuprinde furnizarea de servicii ale învățământului superior în străinătate prin filiale ale campusurilor sau în cadrul francizelor sau al acordurilor de validare încheiate între o instituție de origine și o instituție destinatară.

care contribuie la sporirea încrederii și îmbunătățirea standardelor. Tendința în asigurarea externă a calității către evaluarea la nivel instituțional este în creștere, permițând IIS să-și adapteze oferta într-un mod mai flexibil, care să răspundă nevoilor proprii și nevoilor cursanților, pieței muncii și societății.

4. În același domeniu, cooperarea transfrontalieră în asigurarea calității joacă un rol esențial în construirea încrederii și ridicarea standardelor de calitate, în sprijinirea mobilității în scop educațional, în îmbunătățirea mediului pentru programele comune și în contribuția la funcționarea fără probleme a învățământului superior transfrontalier și a francizelor în învățământul superior. Deschiderea oportunităților pentru ca agențiile de asigurare a calității să ofere o asigurare a calității la nivel transfrontalier prin intermediul Registrului European pentru Asigurarea Calității în Învățământul Superior (EQAR), respectând totodată cerințele naționale, ar trebui să contribuie la stimularea unei dimensiuni europene în asigurarea calității și la facilitarea evaluării transfrontaliere și a unor proceduri mai simple pentru programele comune.

5. În domeniul învățământului profesional și tehnic (VET), instrumentele de orientare și materialele de formare din cadrul rețelei EQAVET ([1]) au sprijinit progresele în direcția unei culturi a calității în statele membre, iar majoritatea statelor membre fie au pus deja în aplicare, fie sunt în curs de elaborare a unei abordări naționale privind asigurarea calității în acord cu EQAVET. Ar trebui să se depună eforturi sporite, în special pentru a se asigura că modalitățile de asigurare a calității iau în considerare într-o măsură mai mare rezultatele învățării și că acestea răspund învățării non-formale și învățării la locul de muncă în contexte formale sau non-formale, în funcție de contextul național.

6. Experiența dobândită cu EQAVET ar putea servi drept bază pentru dezvoltarea unei abordări cuprinzătoare privind asigurarea calității în domeniul învățării în rândul adulților.

7. O transparență sporită între asigurarea calității în diferitele sectoare și în modalitățile de validare a învățării non-formale și informale, incluzând toate formele de învățare online, ar contribui de asemenea la construirea încrederii și la sprijinirea permeabilității între sectoare și țări.

INVITĂ STATELE MEMBRE, ÎN CONFORMITATE CU PRACTICA NAȚIONALĂ ȘI ȚINÂND SEAMA ÎN MOD CORESPUNZĂTOR DE PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII, SĂ COOPEREZE CU PĂRȚILE INTERESATE RELEVANTE PENTRU:

1. A dezvolta și a promova o cultură de sporire a calității în cadrul educației și formării profesionale, în vederea îmbunătățirii calității cunoștințelor, aptitudinilor și competențelor dezvoltate de cursanți, precum și a calității procesului de învățare, și utilizând în mod adecvat instrumentele europene legate de asigurarea calității.

2. A consolida capacitatea modalităților de asigurare a calității de a gestiona evoluțiile actuale și viitoare în cadrul educației și formării profesionale, cum ar fi toate formele de învățare online, și a asigura faptul că domeniul de aplicare al organismelor de asigurare a calității este suficient de flexibil în această privință.

3. A asigura o mai mare transparență cu privire la rezultatele evaluărilor calității.

4. A utiliza oportunitățile de finanțare în cadrul programului *Erasmus+* pentru a dezvolta proiecte transnaționale inovatoare care sporesc capacitatea asigurării calității de a sprijini o reformă durabilă în întreaga UE în domeniul educației și formării profesionale, precum și, după caz, a utiliza fondurile structurale și de investiții europene pentru a încuraja dezvoltarea unor sisteme de educație și formare profesională corespunzătoare din punctul de vedere al calității.

5. A încuraja, prin asigurarea calității, promovarea unei predări de calitate în cadrul educației și formării profesionale.

6. A sprijini, în cadrul procesului Bologna, revizuirea în curs a standardelor și orientărilor europene pentru asigurarea calității în Spațiul european al învățământului superior, pentru a îmbunătăți claritatea, aplicabilitatea și utilitatea acestora, inclusiv sfera lor de aplicare, punând accentul pe ridicarea standardelor de calitate.

7. A încuraja, după caz, cooperarea transfrontalieră dintre organismele de asigurare a calității din toate sectoarele și pentru toate formele de educație și formare profesională.

8. A asigura calitatea educației furnizate de IIS care au campusuri și francize de cursuri în străinătate, cu sprijinul agențiilor naționale de asigurare a calității, printr-o cooperare consolidată între agențiile de asigurare a calității în țările de origine și de destinație sau permițând agențiilor înregistrate în EQAR să evalueze instituțiile care au o ofertă transfrontalieră și de franciză pentru a răspunde preocupărilor legate de calitate și pentru a încuraja cooperarea transfrontalieră și învățarea reciprocă.

([1]) Cadrul european de referință pentru asigurarea calității în VET.

9. A pune în continuare în aplicare cadrul EQAVET în vederea dezvoltării unei culturi de asigurare a calității în cadrul statelor membre și între acestea, inclusiv la nivelul furnizorilor de VET, în special depunând eforturi pentru instituirea la nivel național până la sfârșitul lui 2015 – în conformitate cu Comunicatul de la Bruges – a unui cadru comun de asigurare a calității pentru furnizorii de VET, care să cuprindă învățarea pe durata școlii și învățarea la locul de muncă în cadrul VET, în funcție de contextul național.

10. A asigura faptul că sistemele, măsurile și instrumentele de asigurare a calității sunt evaluate în mod periodic, pentru a spori dezvoltarea continuă și eficacitatea acestora.

INVITĂ STATELE MEMBRE ȘI COMISIA, ȚINÂND SEAMA DE CARACTERISTICILE ȘI CERINȚELE SPECIFICE ALE DIFERITELOR SECTOARE ȘI DE CONTEXTELE NAȚIONALE:

1. Să promoveze în continuare transparența și complementaritatea dintre abordările sectoriale privind asigurarea calității, bazându-se pe principii europene pentru asigurarea calității din perspectiva învățării pe tot parcursul vieții, cu scopul de a asigura calitatea rezultatelor pentru cursanți și de a spori permeabilitatea dintre sectoarele educației și formării profesionale. Alte evoluții ar putea include:

   (a) consolidarea utilizării unei abordări bazate pe rezultate în definirea, furnizarea și evaluarea cunoștințelor, aptitudinilor, competențelor și calificărilor, pe baza Cadrului european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții și a instrumentelor europene bazate pe credite, cum ar fi ECTS ([1]) și ECVET ([2]);

   (b) promovarea unor modalități transparente de asigurare a calității care să se bazeze pe cadrele existente de asigurare a calității și să sprijine metodologii și instrumente de evaluare fiabile, valide și credibile pentru validarea învățării non-formale și informale;

   (c) consolidarea legăturilor și a cooperării dintre părțile interesate în spațiul educației și formării profesionale și spațiul muncii, inclusiv în vederea dezvoltării unor acțiuni de monitorizare și prognozare adecvată a competențelor;

   (d) implicarea, după caz, a părților interesate relevante, inclusiv personalul, cursanții și angajatorii – prin asigurarea calității – în procesul decizional strategic, în proiectarea calificărilor, precum și în elaborarea, furnizarea și monitorizarea programelor, cu scopul de a asigura sporirea continuă a calității în cadrul instituțiilor de educație și formare profesională.

2. Utilizarea potențialului asigurării calității pentru a consolida punerea în aplicare a cadrelor naționale ale calificărilor corelate cu CEC.

3. Valorificarea acțiunilor în curs din cadrul procesului Bologna în învățământul superior, cu scopul de a exploata potențialul asigurării calității pentru a spori încrederea reciprocă și transparența drept bază pentru trecerea la recunoașterea mai ușoară a tuturor calificărilor relevante.

4. Ținând seama de experiența dobândită în cadrul învățământului superior, eforturi de sporire a transparenței transnaționale a modalităților de asigurare a calității în alte sectoare și la alte niveluri de educație și formare profesională.

5. Explorarea unor modalități de asigurare a calității în vederea unei mai bune abordări a calității învățării non-formale și a învățării la locul de muncă în funcție de contextul național, prin valorificarea, printre altele, a cadrului EQAVET după caz.

6. Explorarea în continuare a chestiunilor relevante în materie de asigurare a calității legate de toate formele de învățare online, cum ar fi evaluarea și certificarea unor noi moduri de învățare și predare.

7. Acțiuni – în special din perspectiva raportului recent de evaluare al Comisiei privind CEC și a rapoartelor sale intermediare privind asigurarea calității în cadrul VET și al învățământului superior ([3]) – în direcția unei coordonări mai strânse și a îmbunătățirii EQAVET și a instrumentelor europene pentru asigurarea calității în învățământul superior, în special prin încorporarea unei abordări privind rezultatele învățării și cu sprijinul instrumentelor de transparență cum ar fi CEC, Europass și sistemele de credite europene.

([1]) Sistemul european de credite transferabile în învățământul superior.
([2]) Sistemul european de credite pentru VET.
([3]) A se vedea anexa.

8. În cadrul metodei deschise de coordonare, explorarea posibilității ca statele membre să-și consolideze propriile oferte și inițiative în materie de asigurare a calității în domeniile învățământului preșcolar, învățământului școlar și învățării în rândul adulților din perspectiva experienței dobândite în alte sectoare.

9. Promovarea în continuare a cooperării privind asigurarea calității la nivel internațional în toate sectoarele, prin intermediul cooperării cu organizații internaționale, al dialogului politic cu parteneri internaționali majori și al parteneriatelor cu instituții din întreaga lume.

INVITĂ COMISIA:

1. Să îmbunătățească în continuare legăturile și sinergiile dintre instrumentele de transparență ale UE care sprijină asigurarea calității, recunoașterea și mobilitatea, urmărind o mai mare complementaritate și convergență între aceste instrumente, inclusiv făcând bilanțul consultărilor privind un spațiu european pentru competențe și calificări.

2. Să consolideze în continuare învățarea reciprocă prin cooperarea europeană privind asigurarea calității în toate sectoarele, inclusiv cu ajutorul finanțării din partea programului *Erasmus+*.

3. Să exploreze modalități de a sprijini statele membre în dezvoltarea modalităților acestora de asigurare a calității, astfel încât să țină seama de diferite moduri de învățare și predare sau astfel încât aceste modalități să poată fi, de asemenea, aplicate pentru diferite sectoare și niveluri de educație și formare profesională.

ANEXĂ

Contextul politic

1. Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 12 februarie 2001 privind cooperarea europeană în evaluarea calității în educația școlară ([1]).

2. Standardele și orientările privind asigurarea calității pentru Spațiul european al învățământului superior, adoptate în 2005, și angajamentul de a le revizui asumat de miniștrii participanți la conferința ministerială Bologna desfășurată la București la 26-27 aprilie 2012.

3. Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 15 februarie 2006 privind cooperarea europeană pentru asigurarea calității în învățământul superior ([2]).

4. Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții, în special principiile comune pentru asigurarea calității în învățământul superior și în educația și formarea profesională cuprinse în anexa III ([3]).

5. Concluziile Consiliului din 12 mai 2009 privind un cadru strategic pentru cooperarea europeană în domeniul educației și formării profesionale pentru perioada până în 2020 (*ET 2020*) ([4]).

6. Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind stabilirea unui cadru european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională ([5]).

7. Concluziile Consiliului și ale reprezentanților guvernelor statelor membre, reuniți în cadrul Consiliului din 19 noiembrie 2010, privind prioritățile cooperării europene consolidate în domeniul educației și al formării profesionale pentru perioada 2011-2020 ([6]).

8. Concluziile Consiliului din 28 noiembrie 2011 privind modernizarea învățământului superior ([7]).

9. Rezoluția Consiliului din 28 noiembrie 2011 privind un plan european reînnoit pentru învățarea în rândul adulților ([8]).

10. Recomandarea Consiliului din 20 decembrie 2012 privind validarea învățării non-formale și informale ([9]).

11. Concluziile Consiliului din 15 februarie 2013 privind investițiile în educație și formare profesională – o reacție la *Regândirea educației: investiții în competențe pentru rezultate socioeconomice mai bune* și *Analiza anuală a creșterii pentru 2013* ([10]).

12. Concluziile Consiliului din 25 noiembrie 2013 privind dimensiunea globală a învățământului superior european ([11]).

13. Regulamentul (UE) nr. 1288/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 decembrie 2013 de instituire a acțiunii „Erasmus +": Programul Uniunii pentru educație, formare, tineret și sport ([12]).

14. Concluziile Consiliului din 24 februarie 2014 privind o educație și o formare profesională eficace și inovatoare pentru a investi în abilități – sprijinirea semestrului european 2014 ([13]).

([1]) JO L 60, 1.3.2001, p. 51.
([2]) JO L 64, 4.3.2006, p. 60.
([3]) JO C 111, 6.5.2008, p. 7.
([4]) JO C 119, 28.5.2009, p. 2.
([5]) JO C 155, 8.7.2009, p. 1.
([6]) JO C 324, 1.12.2010, p. 5.
([7]) JO C 372, 20.12.2011, p. 36.
([8]) JO C 372, 20.12.2011, p. 1.
([9]) JO C 398, 22.12.2012, p. 1.
([10]) JO C 64, 5.3.2013, p. 5.
([11]) JO C 28, 31.1.2014, p. 2.
([12]) JO L 347, 20.12.2013, p. 50.
([13]) JO C 62, 4.3.2014, p. 4.

Alt context

1. Raportul european din mai 2000 privind calitatea educației școlare: 16 indicatori de calitate.
2. Studiul Eurydice: Evaluarea școlilor din învățământul obligatoriu în Europa, 2004.
3. Raportul Grupului la nivel înalt privind modernizarea învățământului superior din iunie 2013 privind îmbunătățirea calității predării și învățării în instituțiile de învățământ superior din Europa.
4. Studiul din 2013 privind asigurarea calității în învățarea în rândul adulților și raportul Grupului de lucru tematic privind calitatea în învățarea în rândul adulților din 24 octombrie 2013.
5. Raportul din 19 decembrie 2013 al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind evaluarea Cadrului european al calificărilor (CEC) – punerea în aplicare a Recomandării Parlamentului European și a Consiliului privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea pe tot parcursul vieții.
6. Raportul din 28 ianuarie 2014 al Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor privind progresele înregistrate în asigurarea calității în învățământul superior.
7. Raportul din 28 ianuarie 2014 al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind punerea în aplicare a Recomandării Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind stabilirea unui cadru european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională.

Concluziile Consiliului din 21 mai 2014 privind patrimoniul cultural ca resursă strategică pentru o Europă durabilă

(2014/C 183/08)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

RECUNOSCÂND CĂ:

1. tratatul prevede că Uniunea veghează la protejarea și dezvoltarea patrimoniului cultural european;

2. patrimoniul cultural este alcătuit din resursele moștenite din trecut, sub toate formele și aspectele – materiale, imateriale și digitale (create sub formă digitală și digitizate), inclusiv monumente, situri, peisaje, competențe, practici, cunoștințe și expresii al creativității umane, precum și colecții conservate și gestionate de organisme publice și private precum muzeele, bibliotecile și arhivele. Patrimoniul cultural provine din interacțiunea dintre oameni și locuri în timp și este într-o continuă evoluție. Aceste resurse sunt deosebit de valoroase pentru societate din punct de vedere cultural, al mediului, social și economic și, prin urmare, gestionarea durabilă a acestora constituie o alegere strategică pentru secolul XXI;

3. patrimoniul cultural reprezintă un atu major al Europei și o componentă importantă a proiectului european;

4. patrimoniul cultural, ca resursă neregenerabilă care este unică și nu este înlocuibilă sau interschimbabilă, se confruntă în prezent cu importante provocări legate de transformările culturale, de mediu, sociale, economice și tehnologice care afectează toate aspectele vieții contemporane.

SUBLINIIND CĂ:

5. patrimoniul cultural joacă un rol important în crearea și consolidarea capitalului social, întrucât are capacitatea:

   (a) de a inspira și stimula implicarea cetățenilor în viața publică;

   (b) de a îmbunătăți calitatea vieții și bunăstarea persoanelor și a comunităților din care acestea fac parte;

   (c) de a promova diversitatea și dialogul intercultural, contribuind la consolidarea sentimentului de „apartenență” la o comunitate mai largă și la sporirea înțelegerii și respectului între popoare;

   (d) de a ajuta la reducerea disparităților sociale, de a facilita incluziunea socială, implicarea culturală și socială și de a promova dialogul dintre generații și coeziunea socială;

   (e) de a oferi posibilități de extindere a competențelor, cunoștințelor, creativității și inovării;

   (f) de a constitui un instrument educațional eficace pentru educația formală, nonformală și informală și pentru învățarea și formarea pe tot parcursul vieții;

6. patrimoniul cultural are un impact economic important, inclusiv ca parte integrantă a sectoarelor cultural și creativ, deoarece, printre altele, acesta:

   (a) reprezintă un puternic factor de dezvoltare locală și regională favorabilă incluziunii și creează externalități semnificative, în special prin dezvoltarea unui turism cultural durabil;

   (b) sprijină dezvoltarea și regenerarea rurală și urbană durabile, astfel cum reiese din inițiativele multor orașe și regiuni europene;

   (c) generează diverse tipuri de locuri de muncă;

7. patrimoniul cultural joacă un rol specific în realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020 pentru o „creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii”, deoarece are un impact la nivel social și economic și contribuie la durabilitatea mediului;

8. patrimoniul cultural implică mai multe politici publice, pe lângă cea culturală, cum ar fi cele privind dezvoltarea regională, coeziunea socială, agricultura, afacerile maritime, mediul, turismul, educația, agenda digitală, cercetarea și inovarea. Aceste politici au un impact direct sau indirect asupra patrimoniului cultural și, în același timp, patrimoniul cultural oferă un puternic potențial pentru realizarea obiectivelor lor. Prin urmare, acest potențial ar trebui să fie pe deplin recunoscut și valorificat.

SOLICITĂ STATELOR MEMBRE ȘI COMISIEI, ÎN LIMITA COMPETENȚELOR ACESTORA ȘI ÎN CONFORMITATE CU PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII:

9. să recunoască valoarea intrinsecă a patrimoniului cultural și să utilizeze potențialul culturii și al patrimoniului cultural drept resursă strategică comună pentru dezvoltarea unei societăți având la bază valori democratice, etice, estetice și ecologice, în special într-o perioadă marcată de criză;

10. să consolideze dialogul cu părțile interesate din domeniul patrimoniului cultural pentru a identifica și a pune în aplicare politici și acțiuni coordonate în vederea gestionării și dezvoltării durabile a patrimoniului cultural, precum și să promoveze colaborarea cu organizații internaționale și interguvernamentale, în special cu Consiliul Europei;

11. să mobilizeze resursele disponibile, cu scopul de a susține, consolida și promova patrimoniul cultural printr-o abordare integrată, holistică, ținând seama în același timp de componentele culturale, economice, sociale, de mediu și științifice ale acestuia;

12. să contribuie la integrarea patrimoniului cultural în politicile naționale și europene;

13. să identifice și să valorifice sinergiile create între politicile publice ale UE și cele naționale, pe lângă politica culturală, cum ar fi cele privind dezvoltarea regională, coeziunea, agricultura, afacerile maritime, mediul, energia și schimbările climatice, turismul, educația, cercetarea și inovarea, în vederea creării unei valori adăugate;

14. dacă este posibil, să îmbunătățească accesul la finanțare, să fructifice pe deplin programele aflate la dispoziția sectoarelor public și privat și să încurajeze investițiile în patrimoniul cultural, ca parte a unor strategii integrate de dezvoltare durabilă la nivel local și regional în cadrul programelor UE și naționale disponibile, precum și în cadrul fondurilor structurale ale UE, în conformitate cu acordurile de parteneriat;

15. să continue să sprijine acțiunile UE legate de marca patrimoniului european ([1]);

16. să continue să promoveze educația privind patrimoniul cultural, să sensibilizeze publicul în legătură cu potențialul patrimoniului cultural pentru dezvoltarea durabilă și să încurajeze participarea publicului, în special a copiilor și a tinerilor, în cooperare cu societatea civilă;

17. să îmbunătățească colectarea și analiza de probe calitative și de date cantitative, inclusiv statistici referitoare la patrimoniul cultural;

18. să încurajeze finanțarea, dezvoltarea și difuzarea de conținut cultural digital, precum și disponibilitatea unor servicii inovatoare legate de patrimoniu cu valoare culturală și educațională pentru cetățeni și să promoveze accesul publicului la aceste resurse și servicii legate de patrimoniul digital, inclusiv prin intermediul Europeana.

SOLICITĂ STATELOR MEMBRE:

19. să promoveze modele de politici pe termen lung privind patrimoniul care să fie realiste și generate de societate și de cetățeni;

20. să consolideze rolul patrimoniului cultural în cadrul dezvoltării durabile, cu accent pe proiectele de amenajare a teritoriului, reconversie și reabilitare din mediile urban și rural;

21. să încurajeze constituirea de rețele și parteneriate care să formeze legături între politicile privind patrimoniul cultural și alte domenii de politici, între actorii publici și cei privați din toate domeniile pertinente, precum și la diferite niveluri de guvernanță;

22. să ia în considerare includerea patrimoniului cultural în cadrul următorului Plan de lucru în domeniul culturii al Consiliului, care va fi pus în aplicare începând cu 2015;

23. să îmbunătățească cooperarea transfrontalieră, interregională și transnațională în ceea ce privește chestiunile legate de patrimoniul cultural cu părțile interesate relevante;

([1]) JO L 303, 22.11.2011, p. 1.

24. să promoveze cunoștințele și aptitudinile tradiționale care sunt necesare pentru protejarea, gestionarea durabilă și dezvoltarea patrimoniului cultural și care ar trebui să fie transmise generațiilor viitoare, astfel încât să se îmbunătățească capitalul uman și să se asigure protecția continuă a valorilor culturale ale Europei, precum și accesul la acestea;

25. să coopereze în continuare cu privire la o agendă de cercetare pentru patrimoniul cultural și să consolideze sprijinul pentru inițiativele de cercetare în domeniul patrimoniului cultural în temeiul Programului-cadru al UE pentru cercetare și inovare Orizont 2020, cum ar fi inițiativa de programare în comun privind patrimoniul cultural și schimbările globale.

INVITĂ COMISIA:

26. să continue analiza impactului economic și social al patrimoniului cultural în UE și să contribuie la elaborarea unei abordări strategice a patrimoniului cultural;

27. să ia în considerare, în cadrul revizuirii strategiei Europa 2020, contribuția patrimoniului cultural la îndeplinirea obiectivelor strategiei;

28. să ia în considerare caracterul specific al patrimoniului cultural atunci când aplică normele privind ajutoarele de stat;

29. să promoveze schimbul și utilizarea unor bune practici care decurg din proiectele finanțate în cadrul programelor Uniunii menite să încurajeze utilizarea și gestionarea durabile ale patrimoniului cultural;

30. să sprijine suplimentar, la nivelul UE, colaborarea în rețea și punerea în comun a resurselor între experți și practicieni, precum și între organizații ale societății civile din domeniul patrimoniului, atât din sectorul public, cât și din cel privat.

Concluziile Consiliului din 21 mai 2014 privind egalitatea de gen în sport

(2014/C 183/09)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

REAMINTIND CĂ:

1. Egalitatea între femei și bărbați este un principiu fundamental al Uniunii Europene, consacrat în tratate. Ea face parte dintre obiectivele și sarcinile Uniunii Europene, iar, pentru Uniune, integrarea principiului egalității între femei și bărbați în toate acțiunile sale reprezintă o misiune specifică ([1]).

2. Egalitatea de gen este consacrată la articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

3. În Strategia sa pentru egalitate între femei și bărbați 2010-2015 ([2]), care identifică cinci domenii de acțiune prioritare: independența economică egală; remunerația egală pentru aceeași muncă și prestarea unei munci echivalente; egalitatea în luarea de decizii; demnitate, integritate și încetarea violenței bazate pe gen; și egalitatea de șanse între femei și bărbați în cadrul acțiunilor externe, Comisia s-a angajat să încurajeze integrarea aspectelor de gen în cadrul tuturor politicilor UE. În comunicarea sa privind dezvoltarea dimensiunii europene a sportului ([3]), Comisia a propus acțiuni care să se concentreze în special pe accesul la activitățile sportive pentru femeile imigrante și cele care fac parte din minoritățile etnice, pe accesul la pozițiile decizionale și pe lupta împotriva stereotipurilor legate de sex.

4. Egalitatea de gen este esențială pentru atingerea obiectivelor UE referitoare la coeziunea economică și socială și la un nivel ridicat de ocupare a forței de muncă, precum și pentru asigurarea unei creșteri economice și a unei competitivități durabile și pentru abordarea provocării demografice.

5. Consiliul (formațiunea EPSCO) a adoptat concluzii privind diverse aspecte relevante ale egalității de gen ([4]), în special concluziile Consiliului privind Pactul European pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați (2011-2020) și cele privind sprijinul pentru punerea în aplicare a Strategiei Comisiei Europene pentru egalitatea între femei și bărbați 2010-2015.

6. Conferința UE privind egalitatea de gen în sport, desfășurată în perioada 3-4 decembrie 2013 la Vilnius, a examinat posibile acțiuni strategice în vederea atingerii egalității de gen în sport până în 2016-2020 și a adresat un apel Comisiei, statelor membre și mișcării sportive să elaboreze un plan de acțiuni strategice în acest domeniu.

7. Declarația de la Brighton, care a fost rezultatul primei conferințe mondiale privind femeile și sportul, care a avut loc la Brighton, Regatul Unit, în 1994, și declarațiile MINEPS UNESCO de la Atena (2004) și Berlin (2013), au solicitat acțiuni specifice pentru promovarea egalității de șanse în domeniul sportiv.

8. Conferința privind violența împotriva femeilor în ansamblul UE: abuzuri domestice, la locul de muncă, în public și online din 5 martie 2014, de la Bruxelles, a prezentat rezultatele studiului ([5]) efectuate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) cu privire la violența împotriva femeilor. Ancheta a demonstrat că 33 % dintre femei au fost victime ale violenței fizice și/sau sexuale, iar 32 % din totalul victimelor hărțuirii sexuale au confirmat că autorul a fost un șef, coleg sau client. Marea majoritate a femeilor care au fost victime nu au raportat experiențele lor către poliție sau către orice organizație de sprijinire a victimelor ([6]).

9. Seminarul președinției elene privind „Violența de gen în sport: protecția minorilor" din 20 martie 2014, de la Atena, a solicitat abordarea și monitorizarea periodică a egalității de gen în activitățile sportive la toate nivelurile și în toate domeniile sportului, inclusiv violența de gen în sport, și evaluarea naturii și amplorii violenței de gen în sport, concentrându-se în special pe sportul de elită, relația antrenor-sportiv, anturajul

([1]) Articolul 2 și articolul 3alineatul (3) din TUE și articolul 8 din TFUE.
([2]) Documentul 13767/10.
([3]) Documentul 5597/11.
([4]) Documentele 18127/10 și, respectiv, 7370/11.
([5]) Studiul s-a bazat pe interviuri față în față cu 42 000 de femei cu vârsta cuprinsă între 18 și 74 ani, din toate cele 28 de state membre ale UE.
([6]) http://fra.europa.eu/en/vaw-survey-results

relației sport-sportiv și relația de egalitate dintre sportivi. Acesta a solicitat, de asemenea, instrumente suficiente (de exemplu, serviciile de asistență, consiliere și liniile telefonice speciale) care urmează să fie elaborate pentru sportivii care au fost victime ale hărțuirii sexuale sau ale violenței în sport.

RECUNOSCÂND CĂ:

10. Egalitatea de gen în sport beneficiază deja de o atenție semnificativă în anumite state membre. Au fost de asemenea întreprinse anumite eforturi la nivel european și la nivelul mișcării sportive internaționale, dar egalitatea de gen nu a atins un nivel acceptabil, iar punerea în aplicare a unor acțiuni concrete continuă să lipsească în multe state membre și în cadrul mișcării sportive internaționale.

11. Deoarece sportul este un sector care implică minori, este un mediu care poate să prezinte riscuri de violență și de hărțuire sexuală din cauza, printre altele, a încrederii create între persoanele implicate în sport.

12. Femeile sunt subreprezentate în multe domenii sportive. Conform Eurobarometrului privind sportul și activitatea fizică (2013), participarea fetelor și a femeilor continuă să fie mai redusă decât a băieților și a bărbaților.

13. Numărul femeilor care ocupă posturi de conducere în cadrul organismelor de conducere din sport și al antrenoratului este în continuare redus.

14. Violența de gen în sport, în special hărțuirea sexuală și abuzurile asupra minorilor, este o problemă importantă, dar necesită cercetări suplimentare, astfel încât aceasta să fie mai bine înțeleasă.

15. Rolurile de gen sunt transmise și încurajate de la o vârstă foarte fragedă și pot influența dorințele, interesele și aspirațiile femeilor și bărbaților în viața privată și publică.

16. Mass-media, inclusiv industria publicitară, contribuie la reproducerea unor stereotipuri și imagini ale femeilor și bărbaților transmise cultural și poate juca un rol important în combaterea stereotipurilor de gen.

17. În Concluziile sale privind rolul sportului ca sursă și forță motrice a incluziunii sociale active [1], Consiliul a invitat statele membre și Comisia să promoveze acțiuni legate de integrarea chestiunilor privind egalitatea de gen în activități sportive, în special în ceea ce privește funcțiile de decizie, și să abordeze chestiunea sportului în relația cu rolurile atribuite în funcție de gen, astfel cum se prevede în strategia de gen a UE. În plus, violența de gen ar trebui combătută pentru a se asigura exercitarea deplină de către femei și bărbați a drepturilor lor ale omului și pentru a se realiza egalitatea de gen.

SUBLINIAZĂ POTENȚIALUL SPORTULUI DE A ABORDA ACESTE PROVOCĂRI:

18. Sportul poate fi un instrument eficace pentru egalitatea de șanse și incluziunea socială. Egalitatea de gen efectivă nu se poate realiza doar prin mijloace legislative. De asemenea, sunt necesare măsuri specifice, precum și integrarea perspectivei de gen, pentru a se asigura că potențialul semnificativ al sectorului sportului în această privință va fi folosit, având în vedere, de exemplu, importanța sa în modelarea identității copiilor și a tinerilor.

19. Sportul ar putea spori aptitudinile, cunoștințele și competențele femeilor și ale bărbaților, putând astfel consolida capacitatea lor de inserție profesională. O forță de muncă mai incluzivă din punctul de vedere al genului ar putea aduce beneficii sportului, deoarece va atrage un număr mai mare de femei și de bărbați către sport și va duce, de asemenea, la dezvoltarea unor abordări inovatoare pentru antrenorat, formare profesională, management și arbitrare.

[1] JO C 326,3.12.2010,p. 5.

INVITĂ STATELE MEMBRE, ȚINÂND SEAMA ÎN MOD CORESPUNZĂTOR DE PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII:

20. Să ia în considerare dezvoltarea și menținerea planurilor naționale de acțiune, ale acordurilor generale sau ale strategiei privind egalitatea de gen în sport, în strânsă colaborare cu mișcarea sportivă.

21. Să evidențieze valoarea diversității și a echilibrului de gen în administrația sportivă și să promoveze egalitatea de gen în procesul decizional la toate nivelurile și în toate domeniile sportului.

22. Să ia în considerare dezvoltarea și utilizarea de materiale didactice pentru pregătirea factorilor de decizie și a antrenorilor în sport, precum și pentru părinți, contribuind astfel la eliminarea stereotipurilor de gen și la promovarea egalității de gen la toate nivelurile de educație și de formare în sport.

23. Să ia în considerare dezvoltarea de politici și de programe pentru eliminarea stereotipurilor de gen și pentru promovarea egalității de gen în programele și practicile educaționale începând de la o vârstă fragedă, inclusiv cercetarea, studiile și analiza efectului pe care stereotipurile de gen îl au asupra eforturilor de a realiza egalitatea de gen efectivă în sport.

24. Să promoveze prevenirea violenței de gen în sport începând de la o vârstă fragedă, precum și protecția victimelor și a potențialelor victime ale hărțuirii sexuale în sport. Să facă schimb de bune practici privind modul în care organizațiile sportive pot preveni și gestiona abuzurile sexuale și hărțuirea în sport.

25. Să ia în considerare ocazia oferită de evenimentele sportive majore pentru a organiza campanii de prevenire și de creștere a gradului de informare referitoare la traficul de ființe umane în scopul exploatării sexuale.

INVITĂ STATELE MEMBRE ȘI COMISIA, ÎN CADRUL SFERELOR LOR DE COMPETENȚĂ RESPECTIVE ȘI ȚINÂND SEAMA ÎN MOD CORESPUNZĂTOR DE PRINCIPIUL SUBSIDIARITĂȚII ȘI RESPECTÂND RESPONSABILITATEA STATELOR MEMBRE PENTRU POLITICA ÎN DOMENIUL SPORTULUI:

26. Să ia în considerare elaborarea unor măsuri adecvate și proporționale, împreună cu organizațiile sportive, în conformitate cu legislația națională și a UE, precum și cu legislația aplicabilă în materie de protecție a datelor, pentru a verifica caracterul adecvat al persoanele care lucrează în domeniul sportului (în special cu minori). Astfel de măsuri ar putea consta în sisteme de înregistrare, interviuri sau referințe (printre altele, certificate de bună purtare).

27. Să consolideze și să integreze perspectiva de gen în domeniul sportului și să promoveze eliminarea stereotipurilor de gen prin sport și prin alte politici conexe și prin programe UE la toate nivelurile, în conformitate cu principiul integrității sportului.

28. Să includă aspectele legate de egalitatea de gen în sport în contextul acțiunilor viitoare relevante pentru sport la nivel național și la nivelul UE.

29. Să promoveze accesibilitatea între toate părțile interesate și să încurajeze participarea la programe europene, cum ar fi Erasmus+ și alte instrumente de finanțare ale UE, acolo unde este cazul, pentru promovarea egalității de gen în sport, concentrându-se în special pe antrenori și pe educația antrenorilor, precum și pe o reprezentare corectă a sportului în mass-media.

30. Să examineze posibilitatea includerii obiectivelor egalității de gen drept o condiție pentru acordarea de finanțare publică organizațiilor sportive, acolo unde este cazul.

31. Să încurajeze integrarea unei abordări practice de gen în evaluarea de către organismele publice a proiectelor și programelor propuse din domeniul sportului.

32. Să ia în considerare stabilirea unui set de orientări care ar putea sprijini punerea în aplicare a unor acțiuni-cheie la nivelul UE.

33. Să ia în considerare inițierea unei „liste a angajamentelor” privind egalitatea de gen în sport, în colaborare cu organismele sportive internaționale.

AVÂND ÎN VEDERE AUTONOMIA ORGANIZAȚIILOR SPORTIVE, FACE APEL LA ORGANIZAȚIILE SPORTIVE ȘI LA PĂRȚILE INTERESATE RELEVANTE:

34. Să ia în considerare dezvoltarea și menținerea unor planuri de acțiune sau strategii privind egalitatea de gen în sport.

35. Să evidențieze valoarea diversității și a echilibrului de gen în administrația sportivă și printre antrenori și să promoveze egalitatea de gen în procesul decizional la toate nivelurile și în toate domeniile sportului.

36. Să ia în considerare și să integreze egalitatea de gen în sport și să promoveze eliminarea stereotipurilor de gen prin campanii de promovare și prin dezvoltarea și utilizarea de materiale didactice pentru pregătirea factorilor de decizie și a antrenorilor din sport pentru toate vârstele.

37. Să includă măsuri și proceduri specifice privind violența de gen în codurile de etică și să ia în considerare stabilirea de măsuri speciale precum liniile telefonice de urgență și servicii specifice de sprijin pentru persoanele afectate.

38. Să încurajeze promovarea acoperirii mediatice a sporturilor neutră din punct de vedere al genului.

39. Să încurajeze creșterea echilibrului de gen în cadrul consiliilor de administrație și al comitetelor executive din domeniul sportului, precum și în management și antrenorat, și să încerce să elimine obstacolele fără caracter legislativ care împiedică femeile să ocupe astfel de funcții.

INVITĂ COMISIA:

40. Să integreze perspectiva de gen în toate aspectele politicii în domeniul sportului și să promoveze eliminarea stereotipurilor de gen în sport la toate nivelurile.

41. Să promoveze cooperarea activă între partenerii sociali relevanți în cadrul dialogului social și cu mișcarea sportivă în cadrul dialogului structurat, în vederea reducerii inegalității de gen în diferite domenii, inclusiv pe piața muncii.

42. Să sprijine inițiative transnaționale (de exemplu, campanii de creștere a gradului de informare, schimb de bune practici, studii, rețele, proiecte) care să se concentreze pe punerea în aplicare a unor acțiuni strategice naționale și internaționale privind egalitatea de gen în sport în cadrul programelor de finanțare ale UE, inclusiv Erasmus+, cu accent pe procesul decizional în organismele de conducere din sport, antrenorat și lupta împotriva violenței de gen și a stereotipurilor negative în sport.

43. Să efectueze cercetări privind egalitatea de gen în sport la toate nivelurile și în toate domeniile sportului, concentrându-se în special pe antrenorat, formare profesională, management și arbitrare, în strânsă cooperare cu Institutul European pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați. În plus, să inițieze un studiu specific pentru a evalua natura și amploarea violenței de gen în sport.

44. Să sprijine dezvoltarea și să promoveze utilizarea instrumentelor adaptate de integrare a perspectivei de gen – precum integrarea perspectivei de gen în elaborarea bugetului și în evaluările impactului – și să examineze posibilitatea punerii în aplicare a acestor instrumente în cadrul Erasmus+ și al altor instrumente de finanțare, acolo unde este cazul.

ISSN 1977-1029 (ediție electronică)
ISSN 1830-3668 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO